

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 163 JERSEY CITY AND NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 27, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК СЕРЕДА, 27-го СЕРПНЯ 1997 р.

Ч. 163 РІК CIV.

Світовий форум українців закликає до взаємодопомоги

Київ. — 20-го серпня, напередодні шостого річчя незалежності, відкрився в Палаці Культури «Україна» Другий світовий форум українців, який має на меті згуртувати українців світу і мобілізувати їх для власного добра, повідомила УНІА-Р. У п'ятнадцятому з'їзді беруть участь 450 делегатів і 400 гостей з 47 країн світу та 250 делегатів і понад 1,200 гостей з України.

Виступаючи на відкритті форуму, Президент Леонід Кучма сказав, що незалежність України є найбільшим досягненням українців. Він також закликав законних українців світу сприяти баченню України як міжнародної арени, зокрема в привабленні чужоземних інвестицій. Він наголосив на необхідності впливу законних українців на уряди держав, в яких вони мешкають. За словами

Л. Кучми, особливо важливою є роль українців у постсовєтських країнах, з якими Київ має найбільше торговельних і економічних зв'язків. Президент України Леонід Кучма про підписання меморандуму між законодавчою і виконавчою галузями влади про спільні дії з метою виведення держави з кризи. За необхідності меморандуму виступає і частина депутатів, зокрема група «Конституційний центр».

Л. Кучма також запропонував українцям частіше відвідувати батьківщину і довести в ній залишки. «З огляду на це, вважаю слушними пропозиції щодо спрощення і полегшення візового режиму для представників діаспори», — сказав голова держави. — Буде важко необхідних заходів для того, щоб вони могли прийти в Україну без зайвих ускладнень та надміру заформалізованих процедур».

На форумі виступив також голова Верховної Ра-

О. Мороз не підтримує ідею підписання меморандуму між Президентом і Верховною Радою

Київ (Р. Р.). — Голова Верховної Ради України Олександр Мороз в інтерв'ю газеті «Голос України» не підтримує пропозицію, висловлену президентом України Леонідом Кучмою про підписання меморандуму між законодавчою і виконавчою галузями влади про спільні дії з метою виведення держави з кризи. За необхідності меморандуму виступає і частина депутатів, зокрема група «Конституційний центр».

О. Мороз з цього приводу сказав: «Наш меморандум — це Конституція. Кабінет Міністрів підзвітний і підконтрольний Верховній Раді».

Л. Кучма рекомендує не писати статтю на «замовлення»

Київ (Р. Р.). — Згідно з інформацією в газеті «День» з 22-го серпня, Президент України Леонід Кучма перед вильотом із Симферополя 20-го серпня зустрівся з журналістами. Своєю зустріч розпочав напівжартом: «Я прочитав, що знято обвинувачення з Тетяни Коробової, тож за нею борг...».

Але журналісти цікавили інше питання: як відповісти перед законом ті, хто безпідставно порушив проти Коробової кримінальну справу? Тобто, як спроможні правоохоронні органи захистити журналістів без втручання Президента? Президент України відповів чесно, що 100-відсоткової гарантії ніхто не може забезпечити, особ-

ливо в такій економічно ослабленій державі, якою є сьогодні Україна. Л. Кучма зазначив, що робити це можливо і необхідно для розслідування вбивства одеського журналіста Бориса Дерев'янка. «Ми Олесь перевернемо згорі догори і навпаки, але порядок там наведемо», — зазначив Президент.

Про містери внутрішніх справ України Юрія Кравченка Л. Кучма говорив пошаною, критикував газету «Київські Ведомості», яку певні сили використовують для тиску і шаптань, а журналістам поради працювати так, щоб було «якнайбільше об'єктивності, і менше писати статей на замовлення».

Україна взяла участь у міжнародній виставці луганської техніки

Київ (Р. Р.). — За інформацією заступника генерального конструктора авіаційного науково-технічного комплексу ім. Антонова, 19-го серпня в підмосковному місті Жуковськ розпочалася міжнародна аерокосмічна виставка «Макс-97». У ній беруть участь 328 компаній із 24-ох країн світу. Українська авіаційна

компанія «Антонов» на цій виставці демонструє військово-транспортний та комерційно-транспортний літак Ан-70. Його головною якістю є короткі злет і приземлення, а за основними показниками він удвічі перевершує показники літака Ан-12, який він замінює. «Якщо такому самому військово-транспортному му літаку Іл-76 потрібно злетіти смуга завдовжки 2,500 метрів, то для Ан-70 — достатньо 500-800 метрів», — зазначив О. Богданов.

Представлено на виставці й інші українські літаки: Ан-74 ТК-200, який за кілька хвилин може з пасажирського лайнера перетворитися на вантажний і перевозити до 10 тонн вантажу; Ан-38-100; Ан-32-П; Ан-3; Ан-26 і найбільший у світі вантажний літак Ан-124-100 «Руслан».

Загалом у 28-ох секціях українського павільйону, який займає 340 квадратних метрів, демонструється понад 60 експонатів таких українських підприємств як «Авіант», Український Науково-Дослідний Інститут Авіаційних Технологій, Харківський авіаційний завод. Запорізьке машинобудівне конструкторське бюро «Прогрес» і запорізький завод «Мотор Січ». Вони представили унікальний турбогвинтовий двигун ТВ3-П ОМА ОДО, створений на базі бойового гелікоп-

Болгарія і Словаччина повинні позбутися советських ракет

Вашингтон. — Газета «Вашингтон Таймс» повідомляла, що Адміністрація ЗС США звернулася до уряду Болгарії та Словаччини з пропозицією демонтувати ракетні системи СС-20, операні нічними від Советського Союзу вже після підписання американсько-советського договору 1987 року про ліквідування ракет середнього засягу дії в Європі.

Як підтвердив пресовий секретар Державного департаменту Джеймс Рубін, Вашингтон висловив готовність допомогти Братській і Софії зняти ракети, виявлені американською розвідкою в 1990 році, тобто через два з половиною роки після того, як було підписано договір про знищення всіх СС-20, СС-23, «Першчигів» та інших ракетних систем з засягом дії від 300 до 3,400 миль.

Хоч американська сторона висловила своє бажання у м'якій дипломатичній формі, Болгарія все одно зреагувала на нього дуже гостро, негачно звинувачувати ЗСА у

зазіханні на суверенітет країни. Амбасада ЗСА в Софії офіційно відповідала на ці звинувачення, заявивши: «Це не був ні ультиматум, ні категорична вимога, ні спроба тиску, це був намір з'ясувати, що думають з цього приводу болгарари». Відтак міністерство закордонних справ Болгарії знову ствердило, що «ракетні системи є важливим засобом запевнення безпеки країни».

Проблема полягає не в тому, що Болгарія та Словаччина можуть загрожувати тими ракетами Заходові, а в тому, що вони можуть продати ракетні комплекси у треті країни. Виглядає, що Болгарія не звяжеться на пропозицію ЗСА і ніхто її не зможе змусити демонтувати ракети, тим більше, що вони не мають атомових бомбосховищ. Єдине, чим НАТО може покарати болгарари, то не залишити їх поза оборонним союзом, членом якого Болгарія, як і Словаччина, дуже хоче стати.

В ІЗРАЇЛІ ТРИВАЄ ПРОТИСТОЯННЯ

Єрусалим, Ізраїль. — В останні дні в країні знову загострилося протистояння між жидами і арабами.

До жорстокої сутички дійшло у Вифлємі на західному березі Йордану, де араби стали закидати камінням ізраїльських воїнів, які вартували місцеве жидівське поселення. Ізраїльська армія стріляла в арабів гумовими кулями і застосувала слезогінний газ.

Тим часом ізраїльський прем'єр-міністр Бенямін Нетаньягу, перебуваючи з офіційною візитом в Токіо, сказав на пресовій конференції, що Ясір Арафат не виконав всього, що пообіцяв перед створенням Палестинської самоуправної території. «Якщо палестинці не почнуть рішучу боротьбу з анти-ізраїльськими терористами, то домогтися мирного врегулювання на Близькому Сході буде дуже важко», — сказав Б. Нетаньягу.

Хоч не тільки жидівський пресовий конференції Б. Нетаньягу зазначив, що переговори з японським прем'єром Рітаро Таши-

мото приведуть до «інтенсифікації політичного діалогу між Ізраїлем та Японією з метою зрушити з мертвої точки близько-східний процес», насправді виразно проявилися різні підходи сторін до цієї проблеми.

На думку прем'єр-міністра Японії Р. Ташимото, Ізраїль повинен негайно скасувати санкції проти палестинців, оскільки вони живуть незрівняно бідніше, ніж ізраїльтяни. Б. Нетаньягу висловив стурбованість тією обставиною, що Росія передає Іранові ракетні технології. У висліді Тегран може мати балістичні ракети і створити небезпеку не тільки для регіону, але й для всього світу. Ізраїльський лідер стверджує, що «світова економіка пострапить у закладники» до Ірану.

Минулого тижня міністерство закордонних справ Ізраїля наліпило на ім'я міністра закордонних справ Росії Євгенія Прімакова офіційну ноту, в якій гостро засуджується дворушницька політика російської дипломатії.

В Україні (З інформації УНІА-Р)

ПОСТРАЖДАВЩЕ ОДИН ЖУРНАЛІСТ

ЧЕРНІГІВ. — Тут 13-го серпня жорстоко побито головного редактора обласної незалежної газети «Чернігівський Полісся» Костянтина Сердюка. Його привезли до лікарні з пошкодженням головного мозку та крововиливом. Журналіст розповів про напад трьох невідомих. Члени редакції вважають, що цей напад є прямим продовженням писи насильницьких дій щодо преси незалежних засобів масової інформації. За допомогою у розкритті цього злочину встановлено нагороду 2,000 гривень. Невдовзі міліція затримала підозрюваних двох учнів професійно-технічної школи, віком 15 і 18 років, у яких вилучено крадені речі.

СОЦІАЛІСТИ ХОЧУТЬ УСНУТИ ПРЕЗИДЕНТА

КИЇВ. — Представник фракції Соціалістичної та Селянської партій Вініський сказав на пресконференції, що соціалісти, у тактичному плані, готові до співпраці з усіма політичними силами, які виступають проти Президента України Леоніда Кучми і реформ, які він провадить. Вініський скептично ставився до заяв, що об'єднання «Громада» може ініціювати оскарження Президентом, додавши, що і нинішній парламент не зможе висловити голові держави недовіри, зате, це буде під силу наступній Верховній Раді. А соціалісти підтримають «будь-які кроки, які вестимуть до максимально швидкого усунення від влади нинішнього Президента». На думку Вініського, Президент «змінює авторитарні позиції і наближається до своєї лінії». В такий спосіб він хоче вийти на вибори, маючи односторонній переваги. Соціалісти також вважають, що

призначення міністром економіки Віктора Суслова, «дозволить хоча б якоюсь мірою змінити ситуацію в економіці», бо його попередника «займалися її розвалом». Однак, зазначив Вініський, як тільки Суслов заявить про свою принциповість, то йому не дадуть правова-ти.

УКРАЇНА ЗДАВАТИМЕ У ВІНАЙМ ПОЛІГОНІ

КИЇВ. — Начальник Генерального штабу Збройних Сил України Олександр Зятинякий повідомив під час пресової конференції, що національна армія Молдови може вивантажити деякі навчальні центри та полігони України. Вивантажуючи такі центри і полігони, Молдова готуватиме підрозділи сухопутних військ та протиповітряної оборони. На території України також навчаються молдовські ракетні війська та артилерія. Україна минулого року відкрила в Криму полігон для зенітно-ракетних запусків і країни колишнього Варшавського пакту змогли проводити на ньому свої стрільня. Для України це було економічно вигідно, оскільки подібні стрільня можна проводити лише в Росії і надбати дорожче, зазначив генерал.

ПРОКУРАТУРА ХОЧЕ ЗАБОРОНИТИ КРЕДИТ

КИЇВ. — Заступник генерального прокурора Ольга Колінська повідомила, що Генеральна прокуратура перадала до Арбітражного суду документи з клопотанням визнати не законним надання валютного кредиту аграрній фірмі «Наукова» Дніпропетровської області із позабюджетного Фонду приватизації на суму 10 мільйонів 970 тисяч. Угоді підписано колишнім головою Фонду

Державного майна Юрієм Схану-ровим та генеральним директором агрофірми Агафоновим. Кредит взято з 1-го листопада 1996 року на дев'ять років із сплатою всього лише 4 відсотків річних. Підставою для укладення такої угоди послужило розпорядження колишнього прем'єр-міністра України Павла Лазаренка з 28-го вересня 1996 року. Прокуратура вважає, що ця угода суперечить законам України про приватизацію державного майна, оскільки виторговані від приватизації гроші мають іти на реконструкцію і технічне оновлення підприємств. Агрофірма «Наукова» є державним підприємством і кредит на таких підлигових умовах їй вида-ти безпідставно.

ГОТЕЛЬ «ТЕАТРАЛЬНИЙ» ДОПОМОЖУТЬ ВІДНОВИТИ АВСТРІЙЦІ

КИЇВ. — Тут підписано договір між Київською міською державною адміністрацією та українсько-австрійським підприємством «Нігма» про реконструкцію готелю «Театральний» на вулиці Б. Хмельницького 17/52. З цієї метою створено закриті акціонерне товариство під назвою Спільне підприємство «Готель «Театральний». Статутний капітал за рахунок внесків засновників і складає він 10 міль. дол. За попередніми підрахунками на реконструкцію готелю піде 40 міль. дол. Реконструкцію перебератиме закінчити до травня 1998 року, тобто, до початку з'їзду Європейського банку реконструкції і розвитку, який проходить в Києві. Цей п'ятизрівковий готель матиме 8 поверхів і 194 кімнати, а також підземний і наземну автомобільну стоянку. Реконструкцію здійснюватиме Київський будівельний трест номер два.

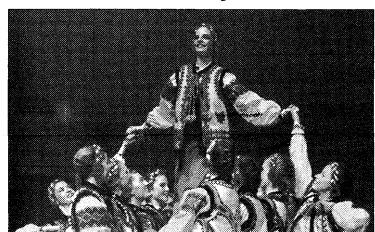
У СВІТІ

ФУТБОЛІСТИ ЗБІРНОЇ ДРУЖИНИ ІРАЇЛІ потерпіли другу підряд «суху» поразку за три дні, на цей раз в товариській зустрічі зі збірною Югославії — 0:1 (0:0). Голя за три хвилини до закінчення гри забив з карного півзахисник гостей, капітан югославської дружини Славислав Йоканович, який грає в еспанському клубі «Тенеріфе». В другій половині гри господарі залишилися в меншості, після виконання з гри напасника Володимира Беззастних («Расинг», Еспанія). Трибуни стадіону «Петровський» виявилися запаленими менш ніж наполовину — біля 10,000 глядачів. Навесні в Београді дружини між собою зрештисували — 0:0. Наступний матч росіяни програли в Москві збірній дружині світу з вислідом 0:2. Чергову офіційну зустріч в рамках елімінаційного чемпіонату світу-98 у 5-й групі європейської зони збірна Росії буде грати в гостях з дружиною Болгарії 10-го вересня ц.р.

В АМЕРИЦІ

ГРОМАДСЬКА американська екологічна організація Рада захисту природних ресурсів, яка також виступає за заборону ядерної енергії, оприлюднила свій виступ, в якому звинувачує Уряд З'єднаних Штатів Америки в тому, нібито він не хоче висунути ідею повної заборони виробування ядерної зброї. У звіті, між іншим, говориться, що американські вчені, які здійснюють державні програми, використовують суперкомп'ютери для проектування нової атомової зброї, що суперечить духові договору, який тепер обговорюється. Більш ніж відкинувши ці звинувачення як безпідставні, оскільки вчені використовують комп'ютери лише для того, щоб замостити діючі ядерні виробування моделювати ядерні вибухи на екранах комп'ютерів. Договір, який забороняє підземні ядерні виробування, ще не був предметом обговорення в Сенаті.

Заклучні концерти літнього сезону Союзівки

Танцювальний ансамбль з Канади «Вітер»

Союзівка (Г. К.). — Підходять до кінця літній сезон оселі УНІСюзу. На його завершення відбуваються концерти музичних стилів. У п'ятницю, 29-го серпня, о год. 8:30 вечора в залі «Веселка» розпочнеться концерт відомого співака зі Львова, соліста Львівського державного театру опери та балету Степана Остепи. Партію фортепіану виконає В. Винищук; у концерті також братиме участь львівський композитор Богдан Янівський. Суботний концерт включатиме виступи танцювального ансамблю

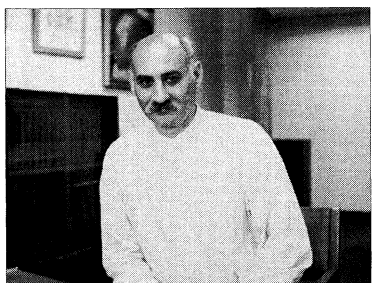
«Вітер» з Едмонтону, Канада, та вокально-інструментального ансамблю «Львів'яни»; початок о год. 8:30 вечора. Наступного дня, у неділю, розважальна програма почнеться о год. 2:15 після полудня концертом під відкритим небом на терасі, в якому виступлять вищезгадані танцювальний ансамбль «Вітер» та поп-співачка зі Львова Ірчи. Вечірній концерт 31-го серпня знову запрошть слухачів до залу «Веселка», де виступитимуть співак Богдан Сташків та композитор і поет Теодор Кукурдука. Початок о год. 8:30 вечора.

Патріот Кривого Рогу

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Григорій Гусейнов — це справді рідкісна і цікава постать в українському журналістичному світі, а це, що виходить з-під його пера не менше цікаве і рідкісне тепер. То ж радіємо можливість розмови із цією людиною, яка своїми думками і своєю активністю наповнює наш особливий оптимізм, а при тому і подивом.

Г. Гусейнов відразу викинуло нам, що він лише по матері українця, а по батькові азербайджанець, але ми хотіли б бачити якнайбільше таких, як він, патріотів України, а вже зокрема Кривого Рогу, де він живе і діє. В доках своєї дії, дістаємо в подарунок його видання і маємо можливість цим подарунком, читаючи його, насолоджуватися його високим змістом і цікавою тематикою.

«Кур'єр Кривбасу» — це журнал літературно-політичний, який Г. Гусейнов редагує від 1993

Г. Гусейнов розказує про свою газету.

року, точно, як виписно редактор, від місяця безрезня.

Оглядаючи ці два числа, що їх дістали ми від гостя дивуємося широким змістові та авторам, тому наше перше питання іде в тому напрямі.

— Як це так сталося, що ви змогли саме в Кривому Розі розпочати та вдержати на рівні такий журнал?

— Мос стремління бу-

— Так, справді. В Ук-

(Закінчення на стор. 7-й)

(Закінчення на стор. 7-й)

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

СВОБОДА
UKRAINE'S VOICE

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax: (914) 626-4638, e-mail: fqsqs@aol.com

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСОУ \$75.00 річно, на півроку \$40.00. Або членство адресно \$100.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Силим

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Парламентарна солідарність

Верховна Рада України, як відомо, 15-го серпня провела одностороннє надзвичайне пленарне засідання.

Попри заповнення Президента України Леоніда Кучми про відсутність намірів розпускати Верховну Раду, керівники українського парламенту все ж потурбували тих депутатів, які були у відпустці, і спеціальними рейсами привезли їх у Київ на один день. Ті ж парламентаристи, які залишалися на праці, й так були в Києві, отож з кворумом проблем не було.

Засідання пройшло без довгої розминки і без пресових конференцій. Його передавав перший канал українського радіо і слухачі були приємно здивовані, як злагоджено і дружно депутати ухвалювали одну за одною пропонувані постанови, щоб на вечір так само дружно знову роз'їхалися по місцях відпочинку, що по домівкам. Відпочиваючих парламентаристів чертовані рейси повернули у Київ тож так вчора. Все у той день робилося так злагоджено й організовано, що мимовільно виникли сумніви, чи дійсно Президент мав підстав для розпуску парламенту, як про це заявляв голова Верховної Ради Олександр Мороз. Непереконалими здалися і його слова, що головною причиною скликання пленарного засідання було прохання Президента і Уряду розглянути зміни до закону про державний бюджет на 1997 рік. Виходить, солідарність з Президентом і Урядом змусила депутатів перервати відпочинок. Але ж це прохання Президента було відомо депутатам ще в липні, перед перервою в праці Верховної Ради.

Пізніше на запитання журналістів про відносини між галузями влади, голова парламенту О. Мороз відповів, що активно відгукнувшись з ігравшись на засідання, депутати, "найоптиміальнішим шляхом, коректно подолали сьогодні один із рифів, який мій зруйнувати нормальні відносини між галузями влади" і розглянули найважливіші питання.

Найбільше журналісти цікавилися питанням, чи варто було витратити гроші платників податків на негайну доставку депутатів у Київ усього на один, та й то неповний робочий день.

З'ясувалося, що не всі парламентаристи вбачають політичну доцільність у проведенні цього позачергового засідання. Хоча спеціальний фонд для надзвичайних випадків у Верховній Раді є, але гроші можна було і не витратити, особливо з огляду на те, що в державі така велика заборгованість перед пенсіонерами і працівниками бюджетних організацій.

Якщо підстав для розпуску Верховної Ради немає, вважають депутати від правотвірницьких фракцій, то для чого було збиратися і показувати, що вони є. А якщо вже зібралися 15-го серпня, то треба було попрацювати добре хоча б тиждень і вирішити дійсно важливі питання. Наприклад, про дотримання прав людини в Україні.

І з ними не можна не погодитися, так само, як і з тими, що вважають, що проведення позачергового засідання було спровоковано як виконавчою, так і законодавчою владами. Зокрема, Іван Плющ звернув увагу, що коли парламент вже затвердив постанову про закінчення 18-го липня своєї сесії, але депутати не могли знайти спільної думки щодо деяких постанов, то їм запропонували роз'їхатися на відпочинок, а закриття сесії перенести з 18-го липня на 28-29-го серпня. Можна ж було відразу продовжити працю сесії на два дні. "Все це не принесе чести Верховній Раді і її керівництву", — сказав І. Плющ.

З іншого боку, не зовсім коректно вчинили і представники Адміністрації Президента, повідомивши, що вони вивчають можливість розпуску Верховної Ради, якщо вона протягом 30 днів не зможе скликати пленарне засідання.

Парламент вдав до самооборони, але треба було зробити це так, щоб не загнати її. Причину для виправдання дорогих чартерних рейсів знайти не було важко. Адже ж бюджет справді необхідно якнайшвидше ввести в дію. Дивно тільки, що цієї необхідності парламентаристи не бачили в липні. Це і привело до неопорного витрачання грошей.

Впевнено можна сказати лише одне: провісивши надзвичайне пленарне засідання, парламент дійсно зняв з порядку денного можливість виникнення питання про його розпуск. А от про початок нормальних відносин між виконавчою і законодавчою галузями говорити рано. Активне прибуття депутатів на надзвичайне пленарне засідання засвідчує, що довіра між галузями влади все ще немає. Можна передбачити, що з наближенням виборів відносини між ними можуть ще більше загостритися.

Помилляється — людське явище. Вже старі римляни реагували на цю істину словами: "Ерраєре гуманум ест". Немає на світі людини, що не зробила б у своєму житті більше чи менше помилок. Тільки Бог непомильний.

На те й розум...

Але милосердний Господь дав людині розум на те, щоб вона розбиралася у тому, що якась задумана і здійснена акція була шкідливою і, як вислідило, щоб людина зробила правильний висновок, тобто чинила б так помилку на її майбутнє уникати.

Тут маю на думці не дрібні помилки, промахи людини у відношенні до іншої особи, бо це ще найменше лихо, але маю на увазі помилки, що затривали цілі громади, організації, народ, державу.

Історія України наводять багато прикладів, де помилки заповодили Україну жалючих шкід. Вже міжусобиці за княжих часів спричинили Українці чимало лиха і послабили сильну раніше українську державу. Щоправда, було велике відродження за часів Гетьманщини. Але і тут незгода, зрадництва і різні круїтства були причиною занепаду і врешті втрати незалежності України на кілька століть.

Наші північі сусіди, відвідали вогорі України, використовували цей стан незгоди в Україні і згідно із знову ж засадою старих римлян "Divide et impera" ("діли і пануй"), володіли Україною.

Був короткий період незалежності в часі Визвольних змагань (1917-21), але на недержави. Поміняючи неприхильну політичну конюнктуру за літнього світу в тому часі до України, зроблено було нами чимало помилок. Нагадаймо лиш декілька з них.

Ось у Галичині не заставоано обстрілю Львов артилерією, не заважаючи на те, що Українська Галицька Армія від самого початку і пізніше мала підостатком гармат і відповідей набоїв. Не зніщено, без уваги на наказ,

Д-р Роман Барановський

ПОВТОРЮВАТИ ПОМИЛКИ — НЕРОЗУМНО

мосту на Сяні під Перемишлем, що зможливо людам доставу амуніції під Львів. У 1919 році велися переговори у Станіславо. Представник Антанти генерал Франсуа Бартелемі виступив з пропозицією мирової конференції про демаркаційну лінію між поляками і ЗУНР, які зрадили тому, що наші політичні діячі зайняли щодо пропозиції неспівзвучне становище. Уряд ЗУНР у 1919 році відкинув пропозиції генерал-майора Станіслава Шептицького, рідного брата Митрополита Андрія Шептицького, надіслав як кандидатуру його відкинула Бойова Управа УСР у 1914 році на команданта Українських Січових Стрільців. Це були впливові лівих соціал-революційних політиків. Навіть сам капітан легіонерів Станіслав Мончинський у своїй книжці про Листопадіві бід загдує і дивується, чому 21-го листопада 1918 року українська залога покинула Львів, коли не було для того причини. І далі: у Центральній Україні у найбільш критичний час, коли більшовики збрелися до збубів, Армію УНРиспубліку її провідників розбродили. Як же іронія події і яка трагедія, коли боронити Київ від московських орд Муравйова довелось тільки студентам, гімназистам і юним кадетам Бійської школи — три сотні їх під Крутами віддали своє молоді життя за Україну. Ми щойно по десятих роках дізналися правду про бій під Крутами зі свідчень св. п. Івана Шарого, учасника бою, якого розстріляли ГПУ в січні 1930 року... про ганебну втечу з поля бою військової команди. Не диво, що з такими помилками ми прогали наші змагання за волю і незалежність.

Вислід екстремізму

Після війни в Галичині діяла Українська Вій-

Ольга Кобець*

Право бути українцями

Не секрет, що останнім часом в Україні значно погіршилися громадське життя — це зрозуміло: виштовсю з тоталітарного суспільства, людина вперше починають усвідомлювати, що вони насправді щось можуть. Над багатьма, правда, що висить почуття страху — чи влада не помститися, якщо відкрито висловити свої думки?

Нелегко працювати в таких умовах тим, хто певен — тільки вільне суспільство, побудоване на демократичних засадах, але скоординоване єдиною національною ідеєю, може забезпечити людям гідне життя. Отже, доводиться боротися за активність кожної людини, доводити кожному, що його думка — дуже важлива, що нею ніхто не знехтує, коли йдеться про добро всіх громадян.

І така робота дає свої наслідки, бо в Україні громада, скажімо, хоч би й жіночий громадський рух, здобуває все значущий авторитет. Маємо півні кілька впливових жіночих організацій, які працюють з жінками, виводять управління їхніми державними органами з тієї, щоб вони враховували думку жінок. Хоч у нас це все ще викликає подив навіть у самих активісток жіночих організацій: чи це так — держава прислухалася до їхньої думки?

Звичайно, це буває ще не так часто, як хотілося б. Тому завжди корисно знати, як же працюють жіночі лідери в інших країнах?

Заступниця Голови СФУЖО Наталія Даниленко, яка щойно відбула подорож до України, добре знає лідери всіх жіночих організацій, зокрема національно-демократичного крила, до якого належать насамперед Союз українців, який очолює Алена Пашко, Всеукраїнське жіноче товариство імені Олени Теліги і Міжнародна організація "Жіноча громада", де головою Марія Драч. Заступниця Голови СФУЖО брала участь у багатьох громадсько-культурних заходах, зокрема у зацінненні "круглого столу", на який були запрошені лідери провідних жіночих організацій України. Цій зустрічі активно сприяв американсько-українсько-російський Консорціум жіночих організацій, керівництвом якого від ЗСА представляла Карла Гелбарт, від України — Людмила Суслена. На засіданні були присутні також міністр у справах сім'ї і молоді України Софія Станіс, працівники її міністерства.

Можливо, для західного світу такі зустрічі міністра з лідерами громадських організацій і не вважаються подіями загальнодержавного значення, але в нас

* Голова Всеукраїнського Жіночого Товариства ім. Олени Теліги.

державницьких сил, коли ми зближаємося до виборів до Верховної Ради України в березні 1998 року. Знаємо, що ліві партії — комуністична, соціалістична й, як жаль, "селянська" підготуються до виборів інтенсивно до виборів і напевно підуть одним блоком. Знаємо теж, що демократичний блок під тим оглядом далеко позаду. Покищо не видно ніяких позначок, які б показали нову розподілу, то принаймні співпраці, так хоча б, коли йдеться про вибори.

У нас, повторюю, коли треба об'єднати всіх наших національно-демократичних сил, на противагу комуністичним силам держави, на жаль, доведеться до Виселів Чорновіл тягне в один бік, Степан Хмара в другий, а Левко Лук'яненко — це в інший. Це ті самі помилки у нашій історії, які траплялися в минулому.

Не очікуємо другого чуда, подібного до 1-го грудня 1991 року, коли понад 90 відсотків населення голосувало за незалежність України. Це був вияв і патріотизму, і прагматизму. Вони голосували за незалежність і самостійність, бо їм був неадекватним радянський режим, московська окупація, і вони хотіли бути господарями власної долі.

Тим часом, на сьогоднішню незалежність України (як без сумніву має великі досягнення й успіхи в закордонній політиці) економічна ситуація все ще не змінилася на краще. Такий стан спричиняє незадоволення серед широких кіл населення, і тому вислідів виборів можуть виявитися ризикованими.

Ото ж — ставка високі, а тут неспростоме допустити помилку минулого. Це справа нації і держави, яка опинилася у критичній ситуації.

Коліс гетьманський українське — Іван Франко перефразував афоризм гетьманського німця "Філософія Канта": "Ті, що діляться міжнародного співжиття, то чи ж наша нація?" Чи не переплелися і шкідливо! Натомість для нас найважливіша справа — об'єднання усіх українських національних

це все ще так і в такій події зацікавлені не так представники влади, як громадські організації, бо таким чином вони можуть довести до "державних вул" те, що набагато ближче. На цей "круглий стіл" прибули представники всіх найвідоміших жіночих організацій, у тому числі й голова Співки жінок України Марія Орлик, голова жіночої просвітницько-історичної організації "Спадщина" Галина Данюк, голова Суспільної служби України Надія Самуляк та інші.

У своєму виступі міністр С. Станіс розповіла про діяльність створеної при міністерстві Координаційної ради лідерів жіночих громадських організацій, про невіданий Всеукраїнський конгрес молоді, на якому були присутні Президент Л. Кучма, інші представники влади. Вони планують провести такий конгрес для жінок. З огляду на те, що востаннє в розпалі перебування перелітничої кампанії, то можна передбачити, що конгрес матиме важливе значення не тільки для жіночих організацій, а й для всього українського суспільства.

Цікавими були, зокрема, виступи представниці Союзу українців, які повідомили про підготовку до Конгресу СФУЖО і про участь у ньому представників України. Вони звернули увагу на діяльність численних міжнародних фондів в Україні, саме на ту тріпку оставили, що ті фонди неслися підтримувати проєкти національно-демократичних жіночих організацій. Цю ж думку висловили й інші лідери, зокрема голова ліги "Матері і сестри — воїни України" Галина Яблоńska.

Вела засідання "круглого столу" член Головної Ради Всеукраїнського жіночого товариства імені Олени Теліги, відома громадська діячка, директор Наукowego центру Києво-Могилянської Академії Зоя Хижняк. І це не випадково, адже напередодні в Києво-Могилянській Академії з ініціативи Наталії Даниленко проведено конкурс живописних портретів однієї з найкращих Галицьких постатей української історії — славнозвісної Галицької Гулевичівни, фундаторки Києво-Могилянської Академії. Зоя Хижняк, авторка першої в Україні монографії про Києво-Могилянську Академію, як нікому іншому, добре відома історія життя цієї жінки, а як громадський діяч — проблеми жіночого руху на сучасному етапі. Ось так і в особі Наталії Даниленко поєдналися клопоти, пов'язані з узагальненням пам'яті славної української константи, яка згодом передувала розквіту українського просвітництва. XVII століття, а з нього бок — розквіт жіночого руху на сучасному етапі, а також — самого меншанства.

До речі, "круглий стіл" був присвячений саме темі "Українська жінка — меганета", бо такі того дня у картинній галерії Києво-Могилянської Академії стали відомі імена переможців конкурсу живописних портретів Галицької Гулевичівни. Святоцню академію відкрив ректор Києво-Могилянської Академії Вячеслав Брюховецький, Зоя Хижняк, як голова журі конкурсу,

Ще про табір „пташати“

Дуже приємно було прочитати в ч. 140 „Свободи“ з четверга, 24-го липня ч. р. репортаж п. сен. Анни Максимович, ЧП, про табір „пташати 97“. На жаль, в ньому є багато неточностей. Хоча табір „пташати“ на Союзівці, які в 1998 році святикуватимуть своє десятиліття, організує широку пташове плем'я „Перші стежі“, ініціатором, мозком, серцем і душею цих таборів була і далі є п. сен. Арета Сіра-Курна, ІМ, з Чикаго. В обох таборах цього року взяло участь 112 дітей, які приїхали на Союзівку з різних закутків ЗСА — від Массачусеттс до Каліфорнії, а також з Канади. І команданти, і їхні булавні самі є батьками та братами і сестрами, в більшості, також професійними вчителями.

Щиро дякую за нагоду доповнити репортаж подружжям Анні Максимович, за який ми є дуже вдячні.

П. сен. Оксана Корощенка

Балтимор, Мд.

Сироти з Миколаєва просять допомоги

Високоповажні добродії Українського Народного Союзу! Прийміть сердечні вітання від дітей-сиріт і Палини Антонію, що відпочиває в нашій Миколаєві.

Звертаємо до вас з великим проханням допомогти нам, якщо можливо, вашому Союзові проханням милосердя для дітей-сиріт нашої зболенної нееньки-України, яка як мале дитя починає спинається на ноги, але дуже важко. Як оптимістично і вірно, що Господь змилується над нами і допоможе, щоб ми могли знову стати на ноги. Ми будемо вдячні, якщо ви зможете допомогти нам, щоб ми могли знову стати на ноги. Ми будемо вдячні, якщо ви зможете допомогти нам, щоб ми могли знову стати на ноги.

Недавно в 1997 році в нашій Миколаєві утворився Центр Відродження Національної Культури Півдня України. Це вдалося мені здійснити завдяки тому, що вродився давній, з полонівської роки ансамбль зодбув добру славу, знав свою історію, і танцював своїми піснями і танцями десятих трудових колективів підприємств півдня України, побував на Львівщині і у Львові, Винниці, у військових частинах, на кораблях, в лікарнях.

Велику користь робить ансамбль у справі відродження національної культури, народних обрядів, звичаїв півдня України.

У нас на півдні все зруйновано, а тому доводиться йти важкою дорогою, відроджувати наше родне, національне, українське, яке втрачено за 73 роки панування більшовицького режиму. Але в ці часи економічної скру-

(Закінчення на стор. 7-й)

оголошила переможців, група Культурного центру Академії Лесі Замостян вчула ладнагороди.

Перших нагород було три. Однею відзначено твір мисткині Мирослави Пешинської-Перавельської, чимось схожий на традиційний народний український портрет святих із „життями“. Цей портрет ніби промовляв до нас, сучасників, і пропонує задуматися, чи всі святих поділяємо своїм життям? Другою — також твір відомого художника Левка Восілиха, що було чудовим дарунком. Острозькій Академії, яка є філіалом Києво-Могилянської Академії.

Третьою нагородою відзначено портрет пензлями доньки відомого художника-бойчуківки Наталії Задорнової. Цікава деталь: на цій виставі експонували твір й самого Задорного, виконаний ще в ті часи, коли ніхто й не знав про Галицьку Гулевичівну, ні про саму Києво-Могилянську Академію.

Вячеслав Брюховецький, один із засновників Руху, який зумів добути відродження Києво-Могилянської Академії. І ось тапер Києво-Могилянська — знову один з найважливіших центрів української духовності. Не випадково саме тут Наталія Даниленко знайшла ширших одноступів для втілення своєї ідеї — створення гідного портрету засновниці Києво-Могилянської Академії Галицької Гулевичівни.

Відвідини портрет Галицької Гулевичівни розпочинає галерею видатних мислителів, учених Києво-Могилянської Академії. Участь у конкурсному розгляді взяли всі жіночі організації, а завершився цей чудовий вечір справді заманюючою подією: постановою одної з класик української музичної культури Д. Бортнянського „Со-

(Закінчення на стор. 7)

ПРОТОКОЛ РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці в днях від 7-го листопада до 10-го листопада 1996 р.

5

Advisor Eugene M. Iwanciw

Introduction

As has been my practice over the years, I have divided my report into two sections. The first outlines my work in and for the UNA. The second focuses on observations and governments about our organization and its direction.

UNA activities

As has been stated so often, the role of the Advisor is basically limited to those activities to which they are assigned by the President. During the past year and a half, I have been asked to attend the District meetings held by the Baltimore-Washington-Richmond District which I have done. In addition, I attended the special meeting called by the Executive Committee regarding the mergers and the possible sale of home office.

In addition to these assigned functions, I have taken on an additional function with the approval of the President. Since the formal closing of the UNA Washington Office on September 30, 1995, I have continued to function, without any compensation, as the UNA representative in Washington. I felt and President Diachuk agreed, that the issues being decided in Washington are too important and have too profound an effect on UNA, the Ukrainian-American community, and Ukraine for UNA not to be a participant.

Let me point out that this representation entails not a few hours a month or even a few hours a week. In the year since the closing of the Washington Office, I have worked an average of 15 hours a week on behalf of UNA. Let me also point out that the time I spent representing the UNA was during prime weekday working hours, time I could have been compensated for by other clients.

President Diachuk strongly expressed his opinion that the Central and East European Coalition, which was founded by the UNA is an important vehicle for the promotion of Ukrainian-American interests in Washington. I have continued working in and through the Coalition as well as directly with members of Congress and the Administration on issues of importance to the UNA.

During the past year, the Coalition has met with numerous officials including President Bill Clinton, Senate Majority Leader Bob Dole, Speaker Newt Gingrich, House Minority Whip David Bonior, Democratic National Committee Chairman Dan Rostenkowski, Republican National Committee Chairman Haley Barbour, Deputy Secretary of State Strobe Talbott, among others. (President Diachuk attended the meeting with President Clinton and a pre-meeting with the Coalition. I will leave it to her to share her views on the Coalition and its work in Washington.) The issues which are important to the UNA, our community, and Ukraine were raised at these meetings.

I have also continued providing news stories about events in Washington to our newspapers particularly The Ukrainian Weekly.

For the readers of The Ukrainian Weekly, the results of this effort are well-known. The Congress, once again, earmarked a substantially higher level of assistance to Ukraine than was planned and requested by the Administration. In addition, the Congress, through our efforts, steered that assistance to substantive programs which Ukraine requested. The Administration has become more sensitive to the types of programs needed for Ukraine, and opportunities for involvement, i.e. receiving USAID grants, by Ukrainian-American organizations have increased.

I can honestly state that during the past year my work on behalf of the UNA was substantial in terms of time, effort, sacrifice, and results.

OBSERVATIONS AND COMMENTS

In its 102nd year, the Ukrainian National Association faces perhaps the greatest challenges of its existence. In my last report I noted that "the world around us has changed dramatically as have the Ukrainian-American and Ukrainian-Canadian communities, from which we draw our members. The increasing complexity and competitiveness of the world around us is making it more and more difficult for the UNA and similar organizations to operate effectively and, in many cases, even survive."

In that report, I addressed some of the challenges and advocated numerous positive approaches to meeting those challenges. Little did I expect the results which occurred at the last annual meeting. I did not then, nor do I now, believe that the Assembly addressed our challenges in the way which will bring the desired results.

The UNA was facing financial challenges but not the crisis that was portrayed. These challenges demanded a solution based on a carefully thought out, organized program. Instead, the Assembly voted on proposal after proposal which were crafted at 7 a.m. and dispensed with by 5 p.m. of the same day. While the proposals had some merit, the lack of sufficient study and discussion resulted in a haphazard approach rather than the surgical one required. I still believe we will come to regret those decisions.

I would be remiss if I did not comment on a number of the items which were decided at that meeting:

Our newspapers - While I agree that the subscription rate which we are charging currently is probably the proper rate, I strongly disagree in the method in which we implemented the increases. Subscriptions to any publication or membership in any organization must be raised incrementally over time. To double the subscription rate overnight can only result in reduced subscribers, resulting in less revenue and contributing to the eventual demise of the publications. The facts have borne out this prediction.

In addition? there are two ways to increase revenue: raising subscriptions and increasing circulation. We addressed only one side of the coin and ignored the other, far more important side. Our newspapers are to survive in the long-run, then we must increase subscribers. No program to increase subscribers in the United States and Canada was discussed much less implemented, and we definitely did not look beyond these two countries.

At our last convention (and before), I urged that we consider the expansion of our newspapers to Ukraine. This was discussed neither at the Convention nor at the 1995 Annual Meeting. The logistics of this expansion is not overwhelming. The cost could be offset by the increased revenues. Newspapers do not survive on subscription income; they survive on advertisements. The cost of advertisements is based on circulation. If Svoboda had a circula-

tion of 150,000 rather than 8,000, it would be more attractive, for advertisers and we could charge substantially more for those advertisements. A circulation of 150,000 in Ukraine is not unrealistic in a country of 52 million people.

The UNA Washington Office - In the rush to slash the budget, the UNA Washington Office became a casualty. Though I was the Director of that office, I can say objectively that this was a major mistake. I have demonstrated my strong feelings about this by continuing the work without any compensation for another year. This past March 1 at a meeting with our community leadership, Ukrainian Ambassador Yuri Sheherbak called for the community to establish an office in Washington similar to the former UNA office. Ukraine has felt the loss of a fully staffed professional office which UNA has provided.

Many have argued that since Ukraine is independent and has an embassy, an office is no longer needed. This is not the case! The people of Ukraine cannot influence U.S. policy as we, American citizens, can.

The office, however, was not just for the benefit of Ukraine, though that is important. After all, we are the Ukrainian National Association, and one of the reasons people join the UNA is because of our close and historic ties to Ukraine. The office also benefited the UNA and our membership in, at least, two ways: one, by giving us a voice in Washington on a myriad of issues including tax policy and insurance regulation; and two, by keeping the UNA closely tied to Ukraine. This brings up the last issue I wish to address:

The UNA And Ukraine - It should not be difficult to understand that the long-term future of the UNA as a financial institution lies in Ukraine. To survive, the UNA must constantly sign up new member. Expansion of the UNA to Ukraine, through the creation of a subsidiary, is the only approach which makes sense. Insurance companies are already operating in Ukraine. Where is the UNA? Why has not the UNA Assembly even discussed this issue, much less initiated the first steps to make this a reality?

Let me make it clear that I am not suggesting that we do not have to address the challenges we face in the United States and Canada. We do! However, even if we effectively meet all our domestic challenges, U.S. and Canadian demographics just do not allow the type of growth which can make UNA a large and strong institution. I here are, at best, two million Ukrainians (over 50 percent only half-Ukrainian) in the United States and Canada. We must locate them and convince them to join UNA. In Ukraine the are 52 million Ukrainians. There will be it easier to recruit new members?

It is 59th minute of the 11th hour and the clock is rapidly ticking. If we do not plan this expansion, we will be left out of Ukraine and slowly we will diminish in importance in the United States and Canada. Just look at what happened to the two Ukrainian fraternal which seek to now merge with the UNA.

The stature of UNA and the Ukrainian-American community rose significantly since 1991 due to our ties to a large, important nation - Ukraine. It is tragic that we maintained our close ties to it is 59th minute of the 11th hour and the clock is rapidly ticking. If we do not plan this expansion, we will be left out of Ukraine and slowly we will diminish in importance in the United States and Canada. Just look at what happened to the two Ukrainian fraternal which seek to now merge with the UNA.

The stature of UNA and the Ukrainian-American community rose significantly since 1991 due to our ties to a large, important nation - Ukraine. It is tragic that we maintained our close ties to it is 59th minute of the 11th hour and the clock is rapidly ticking. If we do not plan this expansion, we will be left out of Ukraine and slowly we will diminish in importance in the United States and Canada. Just look at what happened to the two Ukrainian fraternal which seek to now merge with the UNA.

The stature of UNA and the Ukrainian-American community rose significantly since 1991 due to our ties to a large, important nation - Ukraine. It is tragic that we maintained our close ties to it is 59th minute of the 11th hour and the clock is rapidly ticking. If we do not plan this expansion, we will be left out of Ukraine and slowly we will diminish in importance in the United States and Canada. Just look at what happened to the two Ukrainian fraternal which seek to now merge with the UNA.

The stature of UNA and the Ukrainian-American community rose significantly since 1991 due to our ties to a large, important nation - Ukraine. It is tragic that we maintained our close ties to it is 59th minute of the 11th hour and the clock is rapidly ticking. If we do not plan this expansion, we will be left out of Ukraine and slowly we will diminish in importance in the United States and Canada. Just look at what happened to the two Ukrainian fraternal which seek to now merge with the UNA.

CONCLUSION

I strongly believe that we are at the crossroads of our future as a viable organization. I urge my fellow Assembly members to consider carefully the points I have raised. I believe that our future as an organization requires charting a new course and it needs to be charted now.

Звіт радні Стефанії Гаврилук

Once again, it is my privilege to report on my activities as advisor. Most of the work revolves around activities and events at Soyuzivka because of my proximity to the UNA Estate. This report will cover my activities on behalf of the UNA from January, 1995 through September, 1996.

I attended the annual meeting of the Troy-Albany District on March 26, 1995 in Watervliet. Alex Blahitka, UNA Treasurer gave the keynote address on the state of the UNA at the present time. I spoke about the plans and changes at Soyuzivka for the Summer 1995 season.

In May, 1995, I participated in the Annual Meeting of the General Assembly which was held at the UNA Estate, Soyuzivka. Many very important decisions were made at this meeting.

During the first two weeks of July, 1995, I was asked to speak on behalf of the UNA at closing ceremonies of both sessions of "Tabir Pashar" and also at the closing ceremonies of the Childrens Camp at Soyuzivka. Not only did I speak at end of camp, but I was also participated actively as an instructor at the camp. I gave daily lessons on Ukrainian folklore and traditions and prepared related arts and crafts for the children. I also provided the children with a brief history of the Ukrainian National Association.

During the summer season, I was asked by Anya Dydyk-Petrenko to take charge of the Miss Soyuzivka contest which was held on August 19, 1995. The members of the jury were Advisor Alex Chudolij, Wasyli Hrechynskyi and Sonia Semanyzyn.

On November 18 and 19, 1995, the General Assembly held a meeting at home of fine in Jersey City at which I was present. The Troy-Albany District meeting was held in Watervliet on March 23, UNA Vice-President, Dr. Nestor Olesnycky was the main speaker who brought everyone present up to date on the activities of the Ukrainian National Association. I was able to provide some information on the changes that were being planned for the 1996 summer season at Soyuzivka.

I was once again called on to thank the organizers, parents and participants of "Tabir Pashar" at the closing of camp in July. At the end of the camp and at the end of the UNA Childrens Camp, I presented the campers with gifts from the UNA.

In August, as in the past two years, I coordinated the Miss Soyuzivka contest at the request of Vice-President Anya Dydyk-Petrenko. The judges in this year's contest were UNA Advisor Alex Chudolij, Olya Chodoba-Fryz and Sonia Semanyzyn.

In addition to my activities as advisor, I have also continued my duties as secretary of Branch 88 in Kerkhonson. We have organized 25 new members from January, 1995 to the present.

I look forward to serving on the special committees at this annual meeting of the UNA General Assembly.

Advisor Taras Szmagala Jr.

During the past eighteen months, I have had the honor and opportunity to live and work in Kyiv, Ukraine. As a lifelong member of the Ukrainian-American community and as someone who values his Ukrainian heritage, the chance to contribute to the process of Ukrainian nation-building was an opportunity of a lifetime.

Living in Ukraine increased my love and appreciation for my heritage, but prevented me from participating in the fraternal activities of the Ukrainian National Association. As a result, my report this year focuses on a number of issues facing the UNA. And, as I stated in my report last year, the manner in which these issues are addressed are crucial to the health and well-being of our organization.

Issues facing the UNA

1. Our Mission Statement

During the past year, the UNA has taken steps to get its financial house in order. While these steps - such as the proposed merger with the Ukrainian Fraternal Association and the sale of our building in Jersey City, N.J. - must be subject to the closest scrutiny of the General Assembly, the willingness of management to consider these actions and to discuss them with the General Assembly is commendable. Also, the UNA Executive is to be commended for addressing an issue I raised in my annual report last year by moving the annual meeting to November.

Notwithstanding these positive developments, an underlying issue remains: we have not as an organization, defined our "mission statement". In order for our organization to advance into the twenty-first century, we must ask ourselves: why do we exist? In other words, what is the goal of the UNA?

Everything the UNA subsequently does - from the sale of the building, the merger with the Ukrainian Fraternal Association, or the re-opening of the Washington Office - must be done from the point of view of fulfilling the mission statement. Accordingly, the first order of discussion at this year's annual meeting should be what the purpose of UNA should be. Are we the sell life insurance only? If so, why? Should we spin off The Ukrainian Weekly and Soyuzivka into private corporations and dissolve the UNA? If not, why not?

Unfortunately, Ukrainian-Americans increasingly views the UNA as an organization with little relevance to the community. Ukrainian-Americans today do not need to purchase life insurance from the UNA; they have the choice of purchasing from anyone they wish at competitive rates. Thus, UNA asks that Ukrainian-Americans purchase life insurance out of a sense of duty to the community. In response to that request, the community naturally asks: what does the UNA do for the community?

The traditional answer to that latter question is increasingly this: the UNA operates Soyuzivka and publishes Svoboda and The Ukrainian Weekly. Is that what the UNA is all about, i.e., to operate a resort and publish two newspapers? If it is, the UNA simply will not attract new members.

In sum, the UNA needs a goal towards which it can work. We need to be able to approach potential new members and say "this is why you should join the UNA". And the reasons must be concrete - not couched in a sense of amorphous duty to the community or vague expressions of fraternal bliss. Our challenge is to fashion that goal. Soon.

2. The Washington Office

While in Ukraine, I had an opportunity to meet with many Ukrainian-Americans from various areas of our country who were visiting Kyiv. When I told them I was involved with the UNA, almost every one of them asked me why the UNA closed the Washington Office. Some thought it an act of "desperation", others saw in it a validation of their perception of the UNA as an irrelevant organization. All of them, however, thought it was a serious mistake.

I, too, think it was a serious mistake - one over which each of us on the General Assembly should be ashamed. For the closing of the Washington Office did more than close the most effective presence our community had in our nation's capital. It also sent a signal to the community that the UNA is no longer striving to serve the Ukrainian-American community, but simply to sell life insurance. Sending their signal is the quickest way to hasten the demise of the UNA.

Many say in response to this criticism that the UNA is not in the business of lobbying for Ukraine. Indeed, that's true. Ukraine has its own embassy and professional diplomatic staff. But Americans must set policy for America, and the voice of Ukrainian-Americans was heard most loudly through out Washington Office. Keep in mind, as well, that the UNA also need not be in the business of selling life insurance. Unlike in the 1890's, Americans of Ukrainian descent can buy life insurance anywhere. True, Ukraine might not need the UNA, but Ukrainian-Americans do not need another life insurance company, either.

By closing our Washington Office, we have eliminated one of very few reasons we could offer to our youth for joining the UNA. And that is truly a shame.

3. Our management

As I stated in my report last year, General Assembly members have a fiduciary duty to each policyholder of the UNA. That means, among other things, that we have a legal obligation to be vigilant in protecting the interests of UNA members. This vigilance includes ensuring that the management practices of the organization are consistent with those of comparable organizations. It is not enough to "take management's word for it", no matter how much one may trust management. And verifying the current management practices of the organization is clearly outside the competence of internal UNA Auditors, no matter how well intentioned they may be.

Management decisions, after all, affect productivity and efficiency. And when discussion begins about cutting costs, hard management decisions must be made. The goal is straightforward - cut fat, but don't cut bone. In other words, cut expenses, but only where such cuts do not impact the ability of the organization to provide those services central to its mission. Have we hired too many people in the front office and/or in Svoboda? Do we grant pay raises without adequate performance reviews? Do we employ performance evaluations, after all? I do not know the answer to any of these questions. But we all need to find out.

Accordingly, the General Assembly should engage an independent management consultant to perform a comprehensive review of the management practices of the UNA. The results of this management consultant should be presented, on a confidential basis, to each member of the General Assembly for action at the 1997 Annual Meeting.

Conclusion

I take no pleasure or joy in observing that the UNA, of which my great-grandfather and all four of my grandparents were active members, is facing extinction. But that is, indeed, the case. Unless we act to reassess why we exist, and what we are here to do, the future of the UNA will be numbered in years rather than decades. I submit this report in a spirit of cooperation with leadership, and I look forward to working with that leadership to build the future of Ba'ko Soyuz.

Звіт радного д-ра Олександра Серафима

В звіттовому періоді відбулися дві наради Головного Уряду УНСоюзу - звичайні і спеціальні. Річні звичайні наради відбулися від 15-го до 18-го травня 1995 року на Союзівці, а спеціальні - 18-го і 19-го листопада 1995 року в Головному канцелярії в Джерзі Сіті. Як радний УНСоюзу, я брав активну участь в обох нарадах. Протокол зі звичайного засідання був опублікований в кількох числах "Свободи", починаючи від 16-го листопада 1995 року, а протокол зі спеціального засідання був опублікований.

Корпорація будинку мала також два засідання - 25-го лютого і 17-го листопада 1995 року. Будучи членом дирекції цієї корпорації, я брав участь в обох засіданнях. Головними точками засідань була майбутність будинку і доцільність його продажу. Рекомендація продажу була одобрена на звичайному засіданні Головного Уряду. Вибрано також семінарний комітет, який має зайнятися продажем. До цього комітету вхожу і я.

З огляду на мале число членів у Відділах 463-му і 504-му у Віндзорі, їх злучено з Відділом 341-м. Також злучено Відділ 75-й з Відділом 20-м в Дітроїті, з огляду на здоров'я секретаря.

Секретарі Відділів прислали за 18 місяців 75 нових членів на суму 1,022,000 дол. забезпечення. Це становить лише 42% (річної) квоти.

Організаційні наради, які відбулися 1-го жовтня 1995 року, були присвячені тим разом секретарським справам. В нарадах взяло участь 18 осіб, переважно секретарі та їх асистенти.

Відділи 174-й, 175-й і 183-й відбули загальні збори, на яких я вітав присутніх від Головного Уряду та Округи.

Окружний Комітет організував спільно з кредитковою "Самопоміч" семінар на тему "Фінансові справи". Цей семінар відбувся 20-го травня 1995 року в Культурному Осередку церкви св. Йосафата. В програмі виступили: Петро Беззерний, Володимир Омек, Борис Блюй і Олександр Серафим. Перші два доповідачі говорили про біржу і акції, Б. Блюй про банкові справи, а я про забезпечення і ролі поліс, які пропонує УНСоюз. В цьому семінарі взяло участь біля 100 осіб.

Другим унікальним починком Округи була зустріч з новоприбулими з України. Її співорганізаторами були кредитка "Самопоміч" та Товариство "Самопоміч". Ця зустріч відбулася 21-го січня 1996 року також в Культурному Осередку церкви св. Йосафата. В програмі входили інформаційні виступи місцевих голів всіх трьох спонсорів. Інж. Л. Ліпницький інформовав про працю і користь членства в кредитиві. Про УНСоюз та його братську і асексуаріальну програму говорив О. Серафим. Про Т-во "Самопоміч" та інші організації в Дітроїті розказав інж. В. Колодичин. Після інформаційної частини була розвагова з виступом двох солістів і трьох декламаторів. Зустріч закінчилася перекускою і товариською гутіркою. В ній взяло участь біля 160 осіб, з чого 110 новоприбулих українців.

Протягом звітового періоду був кількакратно виставлений фільм УНСоюзу "За стерном долі". Продовж квітня 1995 року фільм бачили учні сьомої і восьмої класів, студенти середньої школи та учителі шкіл Непорочного Заняття - разом 132 особи. 24-го червня 1996 року його виставили проф. Степан Віхар на міських східках Українських Абсолютів - 30 учасників.

Традиційний Союзівський День Округи відбувся на оселі "Діброва" 22-го липня 1995 року з участю 50 активістів УНСоюзу. Як кожного року, програма складалася з ділової, розвагової та гостинної частини.

Роздача натуральних дипломів "Рідної Школи" сімю абсолютна була на спеціальному бенкеті 30-го листопада 1995 року. В програмі брали участь представники Округи. Секретар Леся Лаврин, як голова "Рідної Школи", відкрила програму, а О. Серафим вітав матурівців від УНСоюзу і вручив грошову нагороду.

Чотири випускники середньої школи Непорочного Заняття одержали під час градаційних програм, які відбулися 4-го червня 1995 року і 3-го червня 1996 року, по 250 дол. від УНСоюзу. Також грошові нагороди були вручені чотирьом випускникам суботної школи при категорії св. Покрови.

Генеральний консул України в Чикаго Василь Кирик зустрічався з представниками української громади в Мішґені 10-го січня 1996 року. На цій зустрічі УНСоюз репрезентували Я. Базок, С. Віхар і О. Серафим.

УНСоюз був співсponsором презентації 4-го тому Енциклопедії Української Діаспори та інших видань. В програмі брали участь: Володимир Євтух, міністер національності та міграції в Уряді України, д-р Василь Маркус і д-р Дарія Маркус. Презентація відбулася 3-го травня 1996 року.

Голова Округи репрезентував УНСоюз на зустрічі з губернатором Мішґену, який підписав прокламацію, проголосивши Тисячелітні братських організацій, як також на загальних зборах Мішґенського братського конгресу. На цих зборах його переобрано членом Управління, головою Статутової комісії і членом Правління. Він брав участь у п'ятих засіданнях Управління протягом минулого півтора року.

Окружний Комітет віддав, крім двох загальних зборів, шестеро засідань, на яких планувало його працю.

Округа стала членом ЗУДАК. Школа бізнесової адміністрації Вейнського університету вибрала голову Округи видатним абсолютним.

вентом на 1995 рік. Вручення грамоти відбулося 21-го квітня на спеціальній програмі з гостинню при участі біля 400 осіб. З цієї нагоди УНСоюз одержав належну рекламу.

Члени Окружного Комітету поширювали літературу про УНСоюз під час пікніку кредитівки, «Самопоміч», фестивалю церкви св. Йосафата, семінара «Фінансові справи», зустрічі з новоприбулими українцями та інших нагодах.

Пресконференції Окружні писали про її діяльність в «Свободі», «Українському Тижневику» та «Дітритських Новинах».

За візиту вищезгаданого я є щиро вдячний Головному Урядові, членом Окружного Комітету та їх супругам і всім приятелям УНСоюзу за їхню поміч.

Звіт радного Андрія Кейбіди

I deem it an honor and distinct privilege to have served the needs of the Ukrainian community as Advisor of the Ukrainian National Association during the past 14 years.

The UNA continues its leadership role in promoting the principles of brotherhood, fraternalism, stressing patriotism and civic responsibilities for the benefit of our Ukrainian community and our nation by providing the necessary tools for our youth with sports programs and scholarships; for continuing education and reaching out to the needy, aged, infirm and disabled members. I am enjoying the responsibilities of serving the UNA in promoting its varied activities and future programs, since it is the most respected and influential Ukrainian institution in the Western Hemisphere. I will continue to provide the incentive and spark to foster peace, harmony and unity amongst the membership as the emissary of the largest and strongest Ukrainian fraternal institution in the free world which has administered assistance to its membership for more than 100 years.

Participated at organizational and annual meetings of the UNA district committee relative to the various aspects of the UNA activities and to keep the membership apprised of new insurance developments.

Appointed by the UNA President Uiana M. Diachuk to continue to serve as its representative on the Executive Board of the New Jersey Fraternal Congress. I was elected President of the NJFC during the period of 1991-1992 and participated in two National Fraternal Congress of America Conventions as the UNA representative.

Coordinated ceremonies of Ukrainian Independence Day in Maplewood, N.J. where Mayor Ellen Davenport signed the proclamation at the regular meeting of the Maplewood Township Committee on August 6 designating August 24 as Ukrainian Independence Day commemorating the fifth anniversary of modern Ukraine's independence.

Appointed to represent the UNA on a coalition of 24 religious, racial and ethnic groups co-sponsoring a "Stamp Out Hate Campaign" statewide which is formulated by the American Jewish Committee.

My wife, Evelyn, and I were invited to attend the annual Christmas party sponsored by the UNA for its employees and friends.

As Secretary of UNA Branch 322, I will continue to develop further plans for organizing new members for the future growth and prosperity of the UNA.

Personal thanks to the editors of the Svoboda and The Ukrainian Weekly for their sincere consideration and cooperation in printing articles submitted and congratulate them on the excellence of their respective newspapers.

Звіт радної Анни Ремік

First and foremost, as the Financial Secretary of Branch 238, Boston, Mass. I would like to take this opportunity to thank the Executive Officers and all their employees for their consistent cooperation and for the many new changes made in the past year and a half. The change of forms, newsletters, changes made on assessment sheets and monthly dues reports, and telephone directories are just a few examples. I'm sure all branch secretaries are of the same opinion.

As a member of the General Assembly, other than attending many social functions, funerals etc. my activities were as follows:

February 19, 1995 - attended annual meeting of Branch 307 Boston, and as was suggested to me by the home office, I checked the secretaries method of payment, all books etc.

March 19, 1995 - arranged for a memorial service held for all past deceased members of Branch 238, Boston.

May 15-18, 1995 - attended the Annual Meeting of the General Assembly at Soyuzivka. It was one of the most unusual meetings I had ever attended.

June 3, 1995 - attended the summer meeting of the New England Fraternal Congress at the Holiday Inn, Springfield, Mass., and represented the UNA in the capacity as a director.

Due to personal family health problems, participation in many areas had to be canceled for a couple of months, including attending Senior Week at Soyuzivka of which I am an officer.

November 4, 1995 - I attended the 71st annual meeting of the New England Fraternal Congress representing the UNA at which time I was a Director. This was held at the Sturbridge Hotel, Sturbridge, Mass.

November 18-19, 1995 - attended the extraordinary meeting of the General Assembly in Newark, N.J.

February 27 - spent the whole day assisting in the separating and packing of 3000 lbs. of clothing to be sent to Ukraine. This was sponsored by the Father John Danyilevich Foundation, Inc.

March 17 - arranged a memorial service held for all past deceased members as is done each year.

April 26 - Friday evening, I was in attendance at a candle-light vigil, commemorating the 10th Anniversary of the nuclear disaster in Chernobyl. This took place at the Boston Common, at the site of the tree which was planted, when the 5th anniversary observance took place.

The following Sunday I was on the committee when an Easter Dinner (sviachene) was held including the parishioners of both

St. Andrew Orthodox Church, and Christ the King Catholic Church. This also was in observance of Chernobyl.

I am on the Executive Board of St. Andrew Parish, plus on the board of St. Olha's Sisterhood.

In conclusion, I would like to thank the Editors of Svoboda, and The Ukrainian Weekly for their prompt cooperation whenever I submit articles, pictures etc.

Advisor Nicholas Diakiwsky

It was an honor to be elected to serve the UNA as Advisor by the delegates of the 33rd convention held in Pittsburgh, Pa. It is of great distinction to be a part of guiding the largest Ukrainian organization into its 2nd century. I have found my first 2 years in this capacity to be both challenging and informative. A report of my service and activities is as follows.

In 1995, I attended the annual meetings for the following branches: Branch 120 in Alliquippa, Pa., Branch 126 in Carnegie, Pa., and Branch 161 in Ambridge, Pa. I attended the General Assembly meeting held at Soyuzivka in May 1995 and the special session held in Jersey City, N.J. in November 1995. In September and December 1995, I attended Branch 161's annual picnic and Children's Christmas Party respectively. I served as the Pittsburgh District Vice Chairman until May 1996, when I was elected chairman at our Pittsburgh District annual meeting. In June 1996, I attended on behalf of the UNA, the All Saints Ukrainian Orthodox Church Camp 18th Anniversary celebration held in Emmlenton, Pa., since January 1995, I have organized 14 new members and since assuming the secretarial duties of branch 161 in October 1992, I have organized a total of 50 new members. I continue to serve a branch with over 400 active members, as well as, offer myself as a resource to the secretaries in the Pittsburgh district. I try to assist in the areas of general secretary operational issues and organizing.

During this General Assembly's first session in May of 1995, we were faced with many difficult decisions that would have a major impact on the UNA's future. I believe it is important that we stay on this course without forgetting that our growth is first and foremost dependent upon our fraternal strength. At the General Assembly's special session November 1995, we formed a merger committee and endorsed the exploration of merging with two other Ukrainian fraternal organizations. As I brought this news back to the members of my branch and district, many of whom are members of these other organizations as well, the prospect of the merger was met with approval. As long as we can fortify our financial position and develop common business philosophies, while maintaining our traditional role of serving Ukrainians and the Ukrainian community, a unity of our organizations can contribute to the UNA's present strength and long-term growth and prosperity.

Звіт радного Романа Куропаса

Моя праця для УНС — перш за все, як секретаря 20-го Відділу «Згода» понад чверть століття якнайкраще репрезентувати, вести щоденну працю і організувати нових членів. За останній рік я зорганізував трьох нових членів на посади суми. Вітаю директора Корпусу миру на Україні з родинною.

Заки я став членом УНС, для мене слова Український Народний Союз були дуже важливі і такими вони залишилися. Наш найстарший братський союз виконав нелегку працю через одне нове століття і лишається нам все зробити для об'єднання всіх наших сил для дальшої розбудови і кращих умов. Мусимо заохотити нових секретарів і переважності секретарів розуміти краще наш товар і братську діяльність, розбудувати нашу округу, мусимо створити маркетинг, який заохотить перспектив статі членами УНС.

Від останніх наших нарад бачимо кончеюність планувати на майбутнє кончею зміни для добра і росту УНС. Як важко, що вдалося зберегти «Свободу», для котрої мусимо даліше шукати нових переплетників. «Свобода» повинна мати власний бюджет.

Я старався приєднати наших молодих студентів, професіоналів і громадян до активної участі у виборках в рамках Української Американської Республіканської Коаліції. Ми зробили понад десять округних делегатів — більшість з котрих була вибрана до Мінні-аполиської сестейської конвенції. Вже в квітні ми працювали для сен. Р. Дола і Р. Ромні у виборках до сенату ЗСА, Дж. Палладжорджіа і Дж. Холленберга до Палати Репрезентантів і Дж. Ямури на дискрипторного судю. Мав я можливість написати і говорити про двох наших правників на пости суддів. Більшість наших коаліції є членами УНС і маємо друзів по інших містах. За це маємо близьку співпрацю наших приятелів — губ. Дж. Енглера, сен. С. Ейбрама, секретаркою сестей Міллер, суддями, конгресменами і Республіканською партією.

Через діяльність українців і щирі відносини губ. Енглер уможливив першу в Америці Економічну комісію зв'язків поміж Україною і Мишигеном. Він призначив сіть українців. Я мав можливість укласти перші листи до відвідин амбасадора Юрія Щербака до його приїзду на відзначення 5-ліття незалежності України і підписання економічної угоди між Мишигеном і Запоріжжям. На бізнесовому сиданку було понад 150 представників фірм, які мали можливість почути і стрітнути з амбасадором Щербаким і генеральним консулом В. Кирком.

Потенціал української американської громади є надзвичайний. Ми маємо обов'язок приєднати кожного до нашої громади і УНС. Мусимо використати всі можливості для здійснення цього, що найважливіше і кончею для нашої будучини.

Якнайкраще я старався виконувати усі обов'язки.

Звіт радного о. д-ра Мирона Стасіва

У звіттовому часі учасив на громадській імпре-зі та представляв Український Народний Союз, як також у тому звіттовому часі обговорював можливість нового членства.

14-го січня 1995 року на Новорічній зустрічі торонських Владик зложив різдвяні побажання також в імені Головної Управи Українського Народного Союзу. Рівнож 21-го січня брав участь у святкуванні Незалежності, що його влаштовував місцевий КУК (Конгрес Українців Канади).

На сходах Торонтоської Округи, під час якої обрано нову управу, виголосив привітальне слово. А під час святкування «Дня Спадщини» на Онтарійському острові, враз із працівниками Торонтоської Канцелярії Українського Народного Союзу, брав участь та склав побажання.

Під час відзначення Чорнобильської трагедії брав участь в молебні перед Парламентом Онтарійського Провінційного Уряду. Відзначаючи пам'ять поетеси Лесі Українки, відслужено Соборний Молебен біля пам'ятника в Таї Парку в Торонті.

Брав участь у відзначенні 4-ої річниці проголошення Самостійності України, передаючи привіт, та брав участь в стрічі з достойним дипломатом України Анатолієм Зленком. У жовтні (17.X.1995) в призначенні КУМФ брав участь у вітанні Консула України до Канади достойного Сергія Борюка.

На Новий Рік, за старим чи Юліанським стилем, Новорічна зустріч Торонтоських організацій з Владиками, Ізидором Борейським та Романом Данилюком, в доміви «Лішарів Колумба» на Парклавні вулиці — брав участь та зложив новорічні побажання. В місяці січні цього ж року брав участь у відзначенні Незалежності, що його спонзорували місцевий КУК, як також брав участь у відзначенні свята Героїв.

Під час відзначення 10-ої трагічної річниці Чорнобильської трагедії брав участь у Соборному Молебні та в громадській зустрічі з Амбасадором до Канади Володимиром Фураком. Сьомого травня 1996 відбулася зустріч з українськими збройними силами, перебуваючими в Онтарію.

З початком червня цього ж року підготтовалися до річних сходів Торонтоської Округи, які такі не відбулися.

В місяці липня брав участь в громадській стрічі з першим Президентом України достойним Леонідом Кравчуком. Наступного місяця припадало відзначення Лесі Українки, де також брав участь. Святкування п'ятої річниці самостійної України величаво пройшло на оселі Київ, де також брав участь.

Звіт головного редактора «Свободи» Зенона Снлика

Листопад '96

Період від останніх надзвичайних нарад Головного Уряду УНС був кризовим для нашого видавництва, спричинений драстичним підвищенням переплат на «Свободу» і «Український Тижневик», зумовленим зростаючим дефіцитом, що у свою чергу сильно обтяжувало резервовий фонд УНСоюзу. Справді, підвищення переплат зредукувало дефіцит, але й причинилося до втрати багатьох переплатників, які з різних причин не відновили своїх переплат. Застрашуванням явищем є факт, що серед останніх є багато відносно заможних, а головні відомі активісти нашої громади. Тяжко уявити собі, як ці особи, які претендують на лідерів організованого життя громади, можуть бути з речизми і мотивовані.

Іношею причиною несплати переплат — це проживання старших віком осіб на «замороженні» пенсії, які, мабуть, не могли собі дозволити ці підвищення, бо як виявляється статистика, вони, правдоподібно, переплачували «Свободу» і для своїх дітей, а «Український Тижневик» для своїх вивук. Такій подвійній угоді вони, мабуть, не змогли знести.

Це одною причиною зменшення накладу «Свободи» є смертність старших віком її читачів, а з тим і членів УНСоюзу. Від років приплив молодшого віком членства до УНС і тим самим потенціальних переплатників — є мінімальний. Це відноситься до всіх наших установ і організацій — церковно-релігійних, громадських, культурно-мистецьких, жіночих і молодечих. Це й причиною зникнення динамічності громадського життя у всіх його проявах.

Не останньою, але великою причиною зменшення нашого тиражу є вже хронічно препогана доставка газет поштою, керівні чинники якої на уругвання наших читачів щинично показують палішем на видавничості, що буштує його вина. Це звичайна брехня, бо газета наша виходить кожного дня, п'ять разів в тиждні, з релігійною регулярністю. Некомпетентність і зухвалість поштової служби, яка ніяк не дотримувється свого старого motto щодо доставки посилок «через бурі, дощ і сніг», є ножем в спину відборника.

Старою запитка до наших читачів минулого року, ми старасмося достукатися до їх побажання і будемо це робити й надалі. Нам поштові відомості менш ніж парадик з допомогою членів лікарського товариства УЛПАА, зокрема д-рів Павлид і Юліана Мовчан. На жаль, з молодих людей лікарів покино ніхто не відгукнувся, хоч знаємо, що серед них є багато україномовних спільників, які успішно виступали з доповідями на світових з'їздах українських лікарів.

Лучи назустріч нашої, «четвертій хвилі» іммігрантів, тобто найновішим пришельцям з України та країн Східної і Центральної Європи, ми започаткували нові рубрики: парадик іммігрантам організації «Паллада» в

Нью Йорку (раз в місяць) і куток англійської мови (шодав тиждні), який провадить Галина Колесса. Відгук маємо наскрізь позитивний, але число переплатників з кін «четвертій хвилі» можна порухати на пальцях однієї руки. До певної міри, ми їх розуміємо, це люди з ментальністю «дай», заробітчані, які хочуть на швидку руку призирати трохи доларів, легально чи нелегально, перетримати існуючу економічну кризу в Україні і евентуально повернутися домі, коли там політично-економічна ситуація устателізується. Але вестати їх анкету, а то й презирство до українства тут на поселеннях, не можна нічим оправдати. Більшість з них ні не інтегруються в наше громадське життя, ані не творять своїх нових структур суспільного життя, які, можливо, деякі із наших поселенців підтримали б морально і матеріально. Якій колосальний контраст поміж третью (повоєною) і шею четвертою хвилею українських емігрантів.

У редакційній настанові «Свободи» ми не вводили радикальних змін: старасмося максимально інформувати про події в Україні, про активність українців на між-жизнових форумах (напр., Олімпіада в Атланті, ООН, політичні контакти тощо), не забуваючи про наші союзові і загально громадські справи, активність наших організацій і збереження української активності на поселеннях.

У звіттовому часі відійшов з редакції Роман Юрєвич, який згідно з його заздалегідь висловленим бажанням пішов на ранню пенсію від 30-го вересня цього року. Його місія покищо не заповнилась, хоч розглядаємося за потенціальними кандидатами. Крім мене, в редакції затруднені на повний час Петро Часто, Христина Ференцевич, Раїса Руденко (в Джерзі Сіті або в Києві) і Галина Колесса, а на неповний час Ольга Кузьмич і молодий адант журналістики, студент (на неповний час Раттерського університету) Сергій Миронюк, який деку частину свого часу присвячує книгарні «Свободи». Від декількох місяців користаємо з послуг досвідченого журналіста з України Володимира Романюка, який тимчасово поділяє свій час поміж редакцією і друкарнею.

Не звачаючи на певну сучасність, дивлюсь з надією в майбутнє, що, з одної сторони, Україна утвердиться як справжня держава, а з другої, що наші середні і молоді покоління включаться в наше громадське життя тут більш інтенсивно і продуктивно для власного добра, для добра своїх нащадків і ім'я збереження динамічності наших громад на 100-ліття.

Уважаю, що Головний Уряд УНСоюзу, нашої найбільшій установі, і всі його підрядні клітини зроблять необхідний інтроспективний вгляд у нашу організацію і цілу громаду та, як це було в минулому, стануть в авангарді оновлення нашого суспільного життя в ЗСА і Канаді.

Report of The Ukrainian Weekly Editor-in-Chief Roma Hadzewicz

As I write this report, covering the period from May 1995 through October 1996, I find myself wondering how and where to begin. Do I focus on the good news, or the bad news? Both are important and must be noted.

The good news is that cooperation among The Weekly's three press offices — our editorial office in Jersey City and our two press bureaus in Kyiv and Toronto — is better and more productive than it has ever been. The results are obvious on the pages of our newspaper. The good news is that it's been an exciting year and a half in terms of the news we covered and the special issues we produced marking the 10th anniversary of the Chernobyl nuclear accident and the fifth anniversary of Ukraine's independence.

At the same time, however, I must report that the number of our subscribers has dropped to about 8,200. In May of 1995 it was about 10,000. Let me address this issue at the top of my report. I feel that the drop in subscribers is a direct result of this General Assembly's decision in 1995 to raise our subscription fees to 200 percent the rate charged in 1994: from \$20 to \$40 for UNA members and from \$30 to \$60 for non-members. The General Assembly's decision raised the rate over that approved at the Ukrainian National Association's convention, which as you will recall was a three-part phased-in increase that would have brought the price of The Weekly to \$35 for members and \$50 for non-members by 1997.

We have received a number of letters indicating that subscribers were not renewing because the price is too high. I believe that it's not the price itself that is too high — after all, it's only 77 cents per issue for members or \$1.15 for non-members — but the fact that the increase was so steep. The Weekly was a bargain for so long and then we very abruptly raised its price. Now we are suffering the consequences.

I have tried to explain to our readers the necessity of raising The Weekly's price — there have been several editorials on that topic alone. And I have written an article about The Weekly as a fraternal benefit of membership in the UNA that appears in the forthcoming November issue of The UNA in FOCUS, Soyuz's new newsletter for members.

The Weekly editorial staff does what it can to promote the paper, but what we really need at this time is a good marketing plan and the personnel to carry it out. The Weekly staff is now preparing its ideas for a new marketing plan in an effort to help, but we alone cannot be responsible for carrying it out, as this requires a full-time commitment. (For reasons unclear to us at The Weekly, the person who was hired to work out of the UNA's Etobicoke office in the field of marketing/public relations, Katja Stefaniuk, was dismissed. This directly affects us as Ms. Stefaniuk had already started a marketing campaign for The Weekly and Svoboda. We were looking forward to working with her in tapping into a huge market of readers.)

We need to reach members of the UNA who have never received our publications — and there are many of these. As President Uiana Diachuk pointed out in the premiere issue of The UNA in FOCUS, only about a third of UNA members receive either Svoboda or The Weekly. I believe we can get back the subscribers we've lost, and that we can grow beyond the 10,500 readers that we had at our peak at the time of the 1994 convention.

Staff members

The staff of The Ukrainian Weekly now includes: Editor-in-Chief Roma Hadzewicz, Associate Editor Marta Kolomyjcz, Assistant Editor Kristina Lew, and Staff Editors Roman

Woronowycz and Andriy Wynnycyk. Mr. Wynnycyk is also our full-time staffer in the Toronto Press Bureau, who has been working out of the UNA sales office in Etobicoke, Ontario, since May 1995. Ika Kozmarsky Casanova is our part-time editorial assistant and our de facto arts editor. During the report period we also employed Yarema Bachynsky and Tamara Tershakovec as editorial assistants.

During the report period our Kyiv Press Bureau was staffed as follows: Marta Kolomayets through July 1995 (she had begun her fifth tour of duty in June 1994); Ms. Lew, July-October 1995, and Ms. Kolomayets, October 1995 through mid-September 1996. Mr. Woronowycz has been in Kyiv since September 1996 and is to remain through the end of February 1997. The Kyiv Bureau also employs a secretary; during the report period that position was filled by Vika Hubsy, then Halia Svidzinska and now Ira Zhelezniak.

The Weekly continues to be lucky in having Awilda Arzola Rolon as its typesetter. (She's been with us for more than 15 years, and this year we all attended her wedding.) Serhiy Polishchuk is our layout artist and all-around computer troubleshooter. I must also point out that Ms. Rolon now takes charges of putting out the Weekly's annual special issue devoted to UNA scholarship recipients.

Correspondents

The Weekly has a number of regular correspondents and contributing writers. Due to the liquidation of the UNA Washington Office (whose loss was especially difficult for our newspaper), we had to find a regular correspondent in the nation's capital. We are lucky to have found Yaro Bihun, who has done an excellent job covering major news stories in Washington. In Washington we have on occasion also used the services of R. L. Chomiak (a former editor of The Weekly in 1960-1961). Irene Jarosewich, who used to write from Washington, now lives in the New York/New Jersey area and continues to submit occasional articles to our newspaper. We have had the pleasure of using a Svoboda staffer on several assignments for The Weekly. He is Serhiy Myroniuk, a student of journalism and recipient of the UNA's Anthony Dragan Memorial Scholarship.

In Canada our regular correspondents include Chris Guly in Ottawa, and several free-lancers in Toronto: Oksana Zakaydalsky, Nestor Gula, Maria Koropecjky and Yuriy Diakunchak. The work of the Toronto contingent is coordinated with Mr. Wynnycyk. Other writers who submitted feature articles during the report period are Orysia Paszczak Tracz and Jeff Pichnicki Morski in Canada; Tamara Stadychenko, Natalia (Dmytriyuk) Warren and Bohdan P. Rekshynskyj in the U.S.; Tony Leliw in England; and George Hawrylyshyn in Brazil.

News analyses are written by David Marples, Eugene Iwanciw, Volodymyr Zvighlyanich and Taras Kuzio. We have two columnists: Myron Kurpas ("Faces and Places") and Mr. Guly ("Canada Courier"), but we are now actively looking for at least one, maybe two more columnists in order to broaden the range of commentary presented. We have a sports columnist, John Sielchak, who writes mostly about hockey ("Ukrainian Pro Hockey Update"), but occasionally does football as well. In the realm of music we have a reviewer, Oles Kuzyszyn, and a columnist, Rom Sawycky ("Sounds & Views"). Helen Smindak contributes her cultural/arts column now called "Dateline New York."

Our Kyiv coverage has been bolstered by contributions from Marta Dyzok, Petro Matiaszek, Natalia Feduschak, Mary Mycio, Irena Koval, Danylo Yanevsky, Borys Klymenko and Mark Andryczyk.

Major news stories

Without a doubt, the major news story covered by The Ukrainian Weekly during the report period was the adoption on June 28, 1996, of a new Constitution for Ukraine. This historic development occurred at the end of a marathon 16-hour session of the Parliament; it came just over a year after a constitutional accord had been signed by the president and Parliament of Ukraine in an attempt to resolve the protracted power struggle between those two branches of power.

There were two prime ministers for Ukraine during the report period, first came Yevhen Marchuk (June 1995) and then Pavlo Lazarenko (May 1996). The streamlining of the Ukrainian Cabinet followed in July 1996. Most recently we reported on Prime Minister Lazarenko's state of the nation address in which he predicted that economic reform in Ukraine would begin as early as next year.

Also covered on the pages of The Weekly were Bill and Hillary Rodham Clinton's May 11-12, 1995, visit to Kyiv. Sure signs of the developing U.S.-Ukraine partnership were seen in a number of mutual visits: U.S. Secretary of Defense William Perry traveled to Pervomaisk in January 1996, President Kuchma to Washington in February 1996, Deputy Secretary of State Strobo Talbott to Kyiv in July 1996, Foreign Minister Hennadiy Udenko and Prime Minister Pavlo Lazarenko to Washington in October 1996, and Mr. Udenko again to Washington in October of this year. Finally, in September of this year, the creation of the binational Kuchma-Gore Commission was announced.

In Congress, too, there were signs of Ukraine's emergence as an important focus of U.S. foreign relations. In both 1995 and 1996, thanks primarily to the efforts of Sen. Mitch McConnell, the Congress passed earmarks for assistance to Ukraine. Another notable development in Congress was the passage this year of a concurrent resolution supporting Ukraine's independence whose principal sponsor was Rep. Benjamin Gilman.

Much coverage was given to the lobbying activities of the Central and East European Coalition on such issues as foreign assistance and NATO expansion.

Ukrainian-Russian relations were the subject of many news stories, as an accord on the Black Sea Fleet was reached in Sochi in May 1995, though actual progress was minimal throughout the report period; and as President Boris Yeltsin's long-promised official visit to Kyiv was on again/off again, and the long-awaited bilateral treaty on friendship and cooperation was stalled numerous times. The Russian Duma, meanwhile, moved in March of 1996 to negate the Belaya Vezha pact involving Belarus, Russia and Ukraine that in December 1991 dissolved the USSR; in October the Duma declared that Sevastopol is Russian territory and that the division of the Black Sea Fleet must be halted.

Ukraine was moving ahead with its plans to seek integration and cooperation with various European bodies, including the Council of Europe and the European Union, and it participated in NATO's Partnership for Peace program. There were numerous reports about Ukraine's contacts with the G-7, the IMF and the World Bank. At the same time, Ukraine continued to resist integration into the Commonwealth of Independent States.

At the United Nations, Ukraine continued to play an active role at the United Nations, and Permanent Kuchma attended 50th anniversary commemorations in October 1995. On the occasion of this anniversary, The Weekly provided a look back at history and Ukraine's role in the U.N.

Canada appointed a new ambassador to Ukraine, Christopher Westdal, and we covered his arrival in the Ukrainian capital in January 1996. As well, there were the visits to Canada of Ukraine's Justice Minister Serhiy Holovaty in September 1996 and to Ukraine of Canada's Foreign Affairs Minister Lloyd Axworthy, who was accompanied by 78 Canadian business rep-

resentatives, in October 1996.

In Church affairs, The Weekly was on the scene as violence erupted at the July 1995 funeral of Patriarch Volodymyr (Romanuk) of the Ukrainian Orthodox Church — Kyiv Patriarchate. Reports followed on the election in October 1995 of Metropolitan Filaret as patriarch of that Church and on the election in July 1996 of a monument on the site of Patriarch Volodymyr's burial. The Ukrainian Catholic Church was granted an exarchate in Kyiv-Vyshhorod in April 1996, and Bishop Lubomyr Husar was installed as its leader. Then, in October of this year, the UCC marked the 400th anniversary of the Union of Brest and held both a Patriarchal Sobor — the first ever — and a Synod of Bishops in Lviv.

There were myriad other developments that were covered on the pages of the Weekly, including the cancellation of a moratorium on adoptions and institution in January 1996 of new procedures for those seeking to adopt children from Ukraine; miners' strikes in July 1996; and the introduction of Ukraine's new currency, the hryvnia, in September of this year.

Milestones on the pages of The Weekly

Milestones covered in The Weekly included the 20th anniversary of the Commission on Security and Cooperation in Europe (Helsinki Commission), the changing of the guard at the Harvard Ukrainian Research Institute as Dr. Roman Szporluk succeeded Dr. George Grabowicz as director, as well as the 25th year of the Harvard Ukrainian Summer Institute. The 10th anniversary of the Chernobyl disaster was marked around the world, and The Weekly carried stories from Ukraine, the United States, Canada and Austria. In addition, there were, literally, countless reports on our community's observances of the anniversary of the Chernobyl nuclear accident.

Of course, 1996 was the year of the Olympic Games in Atlanta, and The Weekly was there, in the person of its staff editor Roman Woronowycz, covering Ukraine's debut as an independent state in the Summer Olympiad. Three issues of the paper were devoted in large part to Ukraine's performance at the Games (July 28, August 4, August 11), and a fourth carried a wrap-up of the Olympic experience in Atlanta. As you will no doubt recall, Mr. Woronowycz also wrote a series of pre-Olympic articles that began more than a year before the Games. We dubbed them "On the road to Atlanta."

Special issues/special reports

The 10th anniversary of the Chernobyl nuclear accident was the subject of two special issues, dated April 21 and April 28, 1996; more special reports on that topic appeared in the succeeding six issues. Among the news reports included in those issues of The Ukrainian Weekly was coverage of the White House event held May 1, 1996, in commemoration of this solemn 10th anniversary.

There were two other special issues released during the report period. These were the editions dated August 18 and August 25, 1996, which were devoted to "Five Years of Independent Ukraine." Materials prepared by the Harvard Ukrainian Research Institute included oral history of the period, a photo essay, a youth perspective on independence, excerpts from roundtable discussions on politics, foreign affairs, the economy, literature and culture, as well as articles on the state of religion and music. Succeeding issues covered anniversary events held in Kyiv, Washington, Ottawa and countless other cities where Ukrainians are active.

Also released during the report period were special issues on UNA Scholarships and the year-end review for 1995. We have already begun work on the 1996 yearender.

The Ukrainian community

During the report period, the Ukrainian World Congress in June 1995 accepted into its ranks the delegations of Russia, the former Yugoslavia, the Baltic states and Moldova, and this year in May it re-established its Religious Council.

The May 1996 convention of the Ukrainian National Women's League of America and the construction of a new home for The Ukrainian Museum in New York were and are being covered by The Weekly. Other subjects of our news reports and editorials were the work of the Coordinating Committee on Aid to Ukraine and the Children of Chernobyl Relief Fund, and attempts to reunite the Ukrainian American community by unifying the Ukrainian American Coordinating Council and the Ukrainian Congress Committee of America. News about The Washington Group's Leadership Conferences in 1995 (which attempted to define a new role for the Ukrainian American community) and 1996 (which reviewed five years of Ukraine's independence) appeared in The Weekly along with reports about the Federation of Ukrainian American Business and Professional Associations.

From Canada, The Weekly reported on the work of the Ukrainian Canadian Congress, the Canada-Ukraine Foundation, the Canadian Friends of Ukraine and efforts to receive restitution and redress for the Canadian government's internment of Ukrainians during World War I. The debate over the country's policy on multiculturalism and the activity of the Canadian Ethnocultural Council were highlighted, as was the work of the Canadian Ukrainian Immigrant Aid Society. Particularly interesting coverage was provided of the 1995 conference of the Ukrainian Canadian Professional and Business Federation, which discussed "The New Challenge" facing today's Ukrainian Canadian community. Meanwhile, the UCC pondered these challenges in 1996 at a congress that asked whether the community's future would be "Evolution or Extinction."

The community groups whose activities were spotlighted on the pages of The Weekly ranged from the Ukrainian Village Corp. of Detroit to St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church in the Boston area, from the Ukrainian Cultural Institute of Dickinson, N.D., to the Koshytch Choir of Winnipeg and the Arkon Dance Company of Toronto.

In the realm of the arts, there were diverse stories about individuals and groups, about contemporary personages and historical figures. Among the materials published in The Weekly were reports in May 1995 about the reclamation of Alexander Archipenko as a Ukrainian artist as the Hirshhorn Museum replaced labels that had previously identified him as Russian, and in June 1995 about the appearance of Ukraine's National Ballet at the Spoleto Festival in Charleston, S.C. And there was much, much more.

Among the issues discussed on the pages of The Weekly during the report period were the case of John Demjanjuk (an exclusive interview with his Israeli lawyer Yoram Sheffel), the continuing controversy over the CBS "60 Minutes" broadcast of "The Ugly Face of Freedom" and attempts to get a hearing before the FCC, the 1996 presidential elections (via a candidates' questionnaire presented by the Ukrainian National Information Service and numerous letters to the editor and commentaries), and elections to the House of Representatives and Senate (via a "Congressional Scorecard" prepared by the Washington representatives of the UCCA and the UNA).

The UNA in The Weekly

As regards news about the UNA, there was plenty of that, too, as we carried stories about the meetings of our General Assembly (May 15-18, 1995, and November 18-19, 1995), the Executive Committee (August 4, 1995, November 17, 1995,

March 8, 1996, and July 12, 1996), and the 1995 and 1996 meetings of the UNA Scholarship Committee.

There were reports about such major developments in the UNA as the readers' poll that determined Svoboda would remain a daily newspaper (June 1995); the closing of the UNA Washington Office (July 31, 1995, although the office director, Mr. Iwanciw, continued to work out of his home for several more months); the last issue of Veselka, which ceased publication with the May-June issue of 1995 after being published for 41 years; and the continuing "Teaching English in Ukraine" program which is now called "English Teachers for Ukraine." There was news also about merger negotiations with the Ukrainian Fraternal Association and the Ukrainian National Aid Association, the annual conferences of UNA Seniors Association, and the activation in July of this year of the Ukrainian National Foundation.

The UNA page in The Weekly, called "Ukrainian National Association Forum," was published at least once every two weeks, and there were 10 editorials on the UNA and its activities. Not to be forgotten are reports about Soyuzivka events: pre-season stories followed by features on the July 4, Ukrainian Independence Day and Labor Day programs, plus articles on sports tournaments and camps at the resort.

The Weekly on the Internet

Since July 14, 1995, highlights of The Ukrainian Weekly's top stories have appeared on the Internet in the Current Events section of the Ukrainian FAQ Plus site (<http://www.std.com/sabre/UKRAINE.html>). This is thanks to the efforts of Bohdan P. Rekshynskyj, who, incidentally, has helped us at The Weekly in a number of areas, including our e-mail capabilities, which now allow us to receive news stories and exchange information with our press bureaus in Kyiv and Toronto as well as with many of our regular correspondents.

We have gotten a very good response — and quite a few subscriptions (I wish someone had kept count) — as a result of our presence in cyberspace. Our special issues on the 10th anniversary of the Chernobyl accident, and our yearender for 1995 — the complete issues of which appear on the Internet — were particularly popular. Also a favorite was the coverage of the Summer Olympics and our special photo spread which appears on the Internet in color.

The Weekly on the road

During the report period I was invited to speak in San Francisco at the second conference of the Ukrainian Professionals of Northern California held October 6-7, 1995. My topic as keynote speaker was the genesis of The Ukrainian Weekly, its accomplishments and crusades, and its role today. I emphasized that the UNA publishes The Weekly as a public service and that is why it is important for the community to support the UNA by joining the ranks of its members. I met a wonderful group of activists at the conference, and my speech was very well received. Upon my return I suggested to our executive officers that there be a follow-up visit by a UNA representative to speak about UNA insurance plans.

Next month, Associate Editor Kolomayets will speak in Chicago about her experiences in the Kyiv Press Bureau.

The Weekly on newstands

The Weekly is now available at four newstands in Kyiv: at three hotels (Dnipro, Natsionalny and the Kyivskaya/Rus') and at the Nika supermarket. Its price: \$2 per issue.

In New York City it is available at four stands: Arkia, Summa, Delta and a mini-market. The newstand price now stands at \$1.25. I should note here that the decision on the newstand price was made by UNA executives without any consultation with our administration or editorial offices. Our delivery man reported in June of this year that many Svobodas and Weeklies are being returned from the stands unsold because the price is simply too high. Since the major reason for the subscription price increase was postage, newstand buyers shouldn't have to pay so much more. Thus, it appears that a price rollback for newstand sales is justified.

The paper is also sent in bulk (via second-class mail) to two newstands in Toronto: Arkia West and Future Bakery.

The Weekly on ethnic database

The Weekly is also included on the CD-ROM and online database called Ethnic NewsWatch, which is produced by Soffline Information Inc. During the report period we received royalty checks for \$571.36 (July 1995) and \$740.81 (April 1996), plus another check for \$37.25 (April 1996) as a result of the service Soffline provides to Nexis/Lexis. ENW is a current newspaper database on CD-ROM that provides access to full-text articles appearing in more than 100 ethnic newspapers and journals. Searcher, the magazine for database professionals, called Ethnic NewsWatch "the best source for minority and ethnic press in the United States." More and more people are learning about The Weekly and using it as a primary source of information as a result of such databases and listings in various news media guides.

Miscellaneous

I must note at the end of this report that the UNA this year has stopped paying for The Weekly subscriptions provided gratis to all members of the U.S. Senate and House of Representatives and select members of the Canadian Parliament. The cost for these subscriptions is now borne by the Svoboda Press. This I must point out, directly contravenes a 1987 decision by the UNA Supreme Assembly which decided the UNA would send The Weekly free of charge to all members of the U.S. Congress in order to keep them abreast of the Ukrainian community's concerns and developments in Ukraine. What does this mean? That the cost of these complimentary subscriptions, approximately \$27,000 (calculated at a price of \$50 per subscription), now comes out of our budget, not the UNA's.

I also hasten to add that the way our accounting is done, the Svoboda Press gets no credit (or payment) for printing jobs it does for the UNA or any of its subsidiaries (Soyuzivka, the Ukrainian National Urban Renewal Corp.), and our newspapers get no credit or payment for all the ads we run for the UNA. If you remember my report from last year, you may recall that I had calculated the amount of space devoted to the UNA in ads, publicity, UNA Forum pages, and concluded that the UNA "owed" The Weekly more than \$81,000 for that space for one year. I have not calculated the amount of space used during this report period, but nonetheless I can again state that it is not fair we are not credited for the free advertising given the UNA. If this were the case our balance sheet would look much better. Think of it this way, if the UNA were to advertise anywhere else it would have to pay.

I feel compelled to restate two suggestions from last year's report.

The first is my perennial suggestion that The Ukrainian Weekly should be indexed, at least beginning with 1976, when the paper became a 16-page tabloid significantly different from its sister publication, Svoboda. This would be an invaluable service to researchers, especially to those working on the most recent epochal events in Ukraine.

The second refers to one of our most pressing needs: that budgeting and accounting of the UNA's Svoboda Press (as its publications, print shop and bookstore are collectively called) be han-

dled separately for each entity. Only then will we know the real figures for income and expenses, and only then will we be able to make realistic projections of costs and plan for the future — a future that I believe continues to include an active role for the UNA's publishing operations.

Acknowledgments

Before I conclude my report, I would like to acknowledge contributions and support given to The Ukrainian Weekly during the report period by the following:

- The Self-Reliance Federal Credit Union of New York, which donated \$3,000 to fund 30 subscriptions to The Ukrainian Weekly for universities, institutes and libraries in Ukraine that offer the English language in their curriculum. (The credit union's contribution enables students in Ukraine not only to improve their knowledge of the English language but also provides an opportunity for them to learn about us, the Ukrainian diaspora, through our newspaper.)
- The Svoboda Press administration and print shop, whose employees provide much-needed support in sometimes very trying circumstances.
- Our correspondents and free-lancers, as well as countless community activists who send in news stories, feature articles, photographs, etc., that enrich our newspaper.
- Our loyal readers, who continue to subscribe, send us their comments and value a unique publication like ours.

- The UNA, which continues to publish The Ukrainian Weekly as a manifestation of its fraternal concern for the well-being of our community and as a reflection of the leading role it plays in our community life.

SOYUZIVKA ANNUAL REPORT

I was asked to provide a written annual report for the year-end 1995, as well as a third quarter report for 1996 and projected year-end report for 1996. Due to the rescheduling of the UNA General Assembly annual meeting from the spring to the fall, the last time that you received a report from me was in the fall of 1995.

As you all know, we changed our rate schedule for the summer season from a Full American Plan to a room rate occupancy with the option of a Modified American Meal Plan. Our room occupancy percentages stayed the same for both the 1994 and 1995 summer seasons. (Midweek at 54 percent occupancy, weekends at 89 percent occupancy.) The 1996 Summer season showed a midweek occupancy rate of 61 percent and a weekend rate of 88 percent. With all the advertising that we have been doing, you would be led to believe that we could have achieved a higher occupancy rate. The feedback that I have been getting from all our visitors has been very positive. Word of mouth seems to be the our best form of advertising. Everyone is very happy with the changes. They advised me that it was a good idea to go with this change in our policy. I see more and more young families coming back to Soyuzivka, but not enough to cover the loss of our older clientele.

So, the dilemma is, why are people, members and non-members, not taking advantage of SOYUZIVKA the way we would want them to do? We are frustrated. What else can we do? Believe me, we have tried just about everything and we are always trying to come up with more new ideas.

But, again these ideas mean spending money, and unfortunately the money is not coming in to Soyuzivka fast enough to keep up with the ever-growing rate of our ideas, or changes that are necessary to make Soyuzivka a viable resort. In other words, do you stop doing or offering something just because it is not viable, or do you keep trying to put these ideas out in front of the people, in the hope that eventually your perseverance will pay off and they will take a liking to it? A small example of this is the Memorial Day and Halloween weekends. We continue to hold on and try to push these weekends because this is the time of year that people would like to get away for a weekend. We have not given up on these weekends and the turnout for them has been increasing steadily.

We tried having a golf tournament, but it was canceled due to a lack of interest. I, for one, would like to try it again, some time soon.

Could the problem be the entertainment? In the summer I see less and less people going to the Saturday evening shows, with no young people present at all, unless there is something modern or a dance troupe appearing. Perhaps we should do away with the Saturday evening performance, except during the major weekends or if a group is available from Ukraine, do a Sunday afternoon concert for the older audience and on Saturday evening we could just have the traditional zabava.

Monday evening is our traditional welcome cocktail and steak night, Tuesday is movie night, Wednesday is sing-along night, Thursday is Hutsul Night, Friday is a "free evening" dancing in the bar or under the stars, Saturday is zabava night, and Sunday is a relatively quiet evening with the house band playing in the bar.

Our house band, Lvivany, who play every evening except Tuesday and Saturday, is a very popular band and it helps our bar business tremendously. We really have no other entertainment during the week. We practically have to twist the arms of our employees to perform and show off their talents on Hutsul Night; then they want to know what additional benefits they will get from us for performing. Perhaps we should spend the money for a small troupe of about six young people that can sing and dance. We could have them perform during the week and that would be their steady position.

I would like to see our theme nights expanded: Monday — Steak / Poltava Night; Wednesday — Hutsul Night; Friday — Odessa Night; a seafood buffet night on the veranda. At each of these evenings we could have the house dance troupe perform along with the house band.

Why couldn't we get Ukrainian celebrities to come to Soyuzivka for a short stay to help draw the people to us? Comedians, actors, actresses, sports celebrities, etc. Invite them and their families for a weekend or midweek to come and meet with or talk to our guests.

We have a public relations/social director/activities person — ONE (1) person! Don't you believe that we should have an activity's staff? A staff so that the guests can be kept busy: horse-shows, bocce ball, shuffleboard, croquet, water sports, game boards, aerobics, bingo etc. etc. seven days per week. Yes this costs money, but we will see a return on this money. Maybe not at first, but we have to stick with it and see.

OFF-SEASON

Weddings still are our most popular off-season draw. In 1994 we had a record of 18 weddings, in 1995 there were 10, in 1996 13 (after two fall cancellations). In the nine years that I have been here we have had 114 weddings, an average of 13 per year. As of right now, we have only six weddings scheduled and booked for 1997. This fluctuation is probably due to the age cycle of our young adults. We still get calls for birthday parties, anniversaries and christenings, but they are on a small scale, averaging between 30 and 50 people per party.

Our focus at this point is to draw people to come here between Thanksgiving and the New Year, and again from Ukrainian Christmas to Old Calendar Easter. We have been advertising to get Christmas parties, bus tours, group reunions, ski weekends, bed and breakfast getaways, senior citizens' outings and church groups to come out during this period.

Back to costs once again. What do you do with these groups once they get here? No activities staff, no entertainment, no ice (ЗАКІНЧЕННЯ НА СТ. 6-й)

ЛЮБОВ
КОЛЕНСЬКА
ДЗЕРКАЛА
НОВІЙ

Світотвий...

(Закінчення зі стор. 1)

ди Олександр Мороз, який зазначив, що Україна "може піднятися лише на власній економіці, на зусиллях наших органів влади й усіх громадян". Він додав: "Тоді ми посідемо належне місце серед розвинувтих демократичних держав, де понад усе панує закон, високо цінуються права і свободи людини". Запорукою успіху в розбудові держави є, за його словами, проведення власної української як внутрішньої, так і зовнішньої політики. "Легше вимагати поваги до держави тоді, коли вона в усіх відношеннях могутня, —

сказав він. — Такою ми повинні зробити Україну — тоді з нею будуть рахуватися".

Зі звітною доповіддю виступав також голова Української Всесвітньої Координаційної Ради Іван Дран, який між іншим зупинився на невідтій ситуації українців у Російській Федерації. За офіційними даними, на території Росії мешкає біля 6 млн. українців, а за неофіційними — біля 20 млн. Не зважаючи на велику чисельність, українці там не мають належних умов для розвитку свого культурного і національного життя.

Перший світовий форум українців, як відомо, відбувся в серпні 1992 року, зібравши понад 1,300 учасників з усього світу.

Траво бути...

(Закінчення зі стор. 2)

кіль, яку здійснює та одна прекрасна наша сучасниця, заслужена артистка України Наталія Свиріденко. Опера, написана композитором на французький текст лібретто для привидного театру російського імператора, ніколи не йшла на українській сцені. І ось завдяки подвижництву Наталії Свиріденко активний членкині Всеукраїнського жіночого товариства імені Олени Теліги, вона поїхала показана українській публіці в українському виконанні.

Мушу згадати ще одну подію, до якої була причетна Наталія Даниленко. Тим же днями відбулася у Києві ще одна помітна подія: у Кобзарській сільці Українського Дому громадськість вітала вихід у світ книжки "Холмищина і Підляшшя". Кошти на її видання фундавала родина Даниленків. Упорядником цієї справи — унікальної наукової праці і науковим редактором стала професор Київського університету імені Т. Шевченка д-р Валентина Борисенко, також активна членка Всеукраїнського жіночого товариства імені О. Теліги. Ні в українській, ні в закордонній науковій літературі немає такого ґрунтовного дослідження, присвяченого цьому споконвічному українським землям, які нині входять до складу Польської Республіки. Так сталося, що вихід цієї книжки у світ збігся у часі з відзначенням 50-річчя трагічної акції "Вісла". Не відкрив особливого секрету, коли сказав, що появлялося в пресі, особливо в закордонній, чимало публікацій, які ледве не виправдовують це варварство польської держави до своїх громадян української національності, які жили на відвідин своїх землях. Видання побачило світ через відзначений фонд СФУ ЖО і з передміссям Наталії Даниленко: "Те, що ми побачили на цих землях, — пише вона, — важко описати. Це треба самому побачити й пережити". Вона — і побачила, і пережила.

...Виступали на презентації цієї книги поважні гості, автори, відповідальний редактор видання Валентина Борисенко та фундатори — родина Івана й Наталії Даниленків, а мені згадувалась моя недавня поїздка до Варшави. Там, у центрі міста, наприкінці розвідної президентна має, групи київських журналістів, ледве не побив поляр, коли дізнався, що ми — українці. Лише варшавський студент, також поляк, поклавши поліцію, зумів нас захистити. То як же там живеться нашим братам-українцям щодня? Мусять приховувати, що мають українське коріння... Згадаю книжка волає до кожного: доки це буде?!

Ось так і боремось ми, жінки, в Україні і в далеких світах — за свою культуру, за свій народ, за право бути українцями.

Бажаючи придати книгу "Холмищина і Підляшшя" просимо звертатися на адресу: М. S. Zmurkewycz, 288 Perry St. Elkins Park, Penna 19027. Ціна 25 дол. чекі просимо писати на "World Federation of Ukrainian Women's Organizations" W.F.U.W.O.

АЛЬМАНАХ УНС'98

Редакція "Свободи" приймає матеріали до Альманаху УНС'98 на 1998 рік, в якому припадають такі роковини, як 200-ліття появи "Енеїди" Івана Котляревського, 80-ліття проголошення Четвертого Універсалу в Києві, 150-річчя заснування Головної Руської Ради та інші. Статті на ці та інші теми редакція прийматиме до розгляду до 15-го вересня ц. р. — Ред.

Бенкет Почестей
Васильяського Центру Духовності

Сестри Св. Василія Великого Почесні

Комітет Васильяського Центру Духовності

Редія Іосиф Тереля
Екуменія

широ запрошують Вас прибути на Леонід Рудницький, Др Іларіонія
Васильяського Центру Духовності

Марія Гаусей
Політика

Мелані Бервір
Коммерція

Джозеф Гарвей
Сларт

П'ятниця, 26 вересня, 1997 р.

восьма година - коктейль
дев'ять година вечери і танці

у Володимир Чижиков / посмертне
нагородження /
Пропам'яття Почестей
Іліана Пальчук Гаріс
Почестей Добровільця
Буле проголошено

2201 Galloway Road
Bensalem, PA 19020

з'являю одні небесні ізмови?

RSPV до 12-го вересня, 1997 р.

Квитки 75.00 дол. на особу включають повну вечерю, напійки і танці до
включення оркестру Адаміс

Відбується надання особистих почестей за визначну діяльність у:
комерції, екуменії, інформації, політиці, релігії, і спорті.

For reservations, please call:
Sister Dorothy Ann or Linda Koch at (215) 342-4222

Авторський концерт М. Лева

У неділю, 7-го вересня, о год. 4-й у залі Центру Української Культури в Св.т Вавилу Бруку, М. Дж. відбувається авторський концерт Михайла Лева. В концерті братимуть участь жіночий вокальний ансамбль "Ластівка" та оркестр "Ластівка" музики. Також співатиме декілька творів композитора сопрано Наталя Гончаренко. М. Лев — композитор, оркестратор і керівник ансамблю "Ластівка". Він здобув музичну освіту в Санкт-Петербурзі, Росія, а відтак закінчив науку із композиції в Брукліні коледжі в Нью Йорку. Перед його приїздом до ЗСА М. Лев викладав музично-

Згадаймо Едварда Козака

Минає вже п'ять літ від смерті Едварда Козака. Десятьками літ оживляв він мистецьке життя Дітроїти. Десятьками літ, відомий гумористичний журнал "Лис Микита", розселяв нас і рівночасно розкривав наші слабості з пороків народним гумором і здоровою народною мудрістю. Своєю творчістю виявляв свою любов до втраченої батьківщини, та передавав що любов нам. Його картини — це розкішний відгомін нашого села та його мешканців, барвисте відображення їх нощі, настроєвисті їх спокійного життя. Збірні сцени його картин — це вияв суспільного ладу, авторитету та пошани старших і веселого життя молоді. Війники з його книжок чи журналістів становлять частку і сьогоднішні частини програм різних публічних імпрес.

Жива же пам'ять про що унікальну людину. Український Культурно-Громадський Клуб відзна-

чить 28-го вересня цього року п'яту річницю його смерті, запрошуючи громаду прийти цього дня о год. 1:30 по полудні до залу церкви св. Іоасафа і при спільному полудену згадати цю людину, котра так щедро розсіяла радість і сміх серед нас.

Про його життя і творчість розповість Володимир Баран, в мистецькій частині виступить Христина Ліпска, меццо-сопрано, при супроводі Марії Лісовської. З читанням творів Е. Козака виступлять Наталка Гевко, Ігор Козак і Андрій Латишевський. Керівник програми — Василь Колоніс.

Це відзначення попередить виставка картин Едварда Козака з приватних колекцій, як також його синів Юрія і Яреми.

Відкриття виставки в п'ятницю, 28-го вересня, в галерії ЕКО.

В. Б.

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

терного двигну спеціально для нового авіалайнера АН-140, а також двигун Д-27 для військово-транспортного літака АН-70.

Український двигун Д-27 перебуває в центрі уваги відвідувачів виставки і його вже охрестили "двигуном ХХІ століття". Особливо ним зацікавили представники військово-повітряних сил Росії, які є головним замовником літака АН-70, уже замовили 300 таких літаків. АН-70 практично може перевозити будь-яку бронетехніку, що не робить ні один закордонний військовий літак. Крім того, це — єдиний у світі літак, випосажений гвинтовитим моторним механізмом, який розвиває високу швидкість при порівняно малій витраті палива. Літак має протиповітряний захист і може сісти на необладнані летища. Він може літати у будь-яку погоду у різних широтах. Передається, що ук-

раїнськими літаками зацікавлялися й інші країни, особливо літаком АН-38, який може перевозити 27 пасажирів і 2,5 тонн вантажу. Цей літак у квітні 1997 року отримав сертифікат і успішно здійснив демонстраційні польоти по Індії.

Державна компанія з експорту та імпорту продукції і послуг військового та спеціального призначення "Укрспецекспорт" послала на виставку своїх спостерігачів. Генеральний директор компанії Андрій Кукін перебачає, що під час виставки можна буде провести переговори з потенційними покупцями української зброї. За його словами, "складливі добрі робочі відносини" з російською компанією "Росвооруженіє", з якою розвиваються кооперативні зв'язки, шоправда, не в торговельній, а у виробничій сфері. На думку Кукина, співпраця двох компаній дозволить вийти на світовий ринок зброї, оскільки у цій сфері Україна і Росія є "ланками одного ланцюга".

Виставка тривала до 24-го серпня.

В ЧЕТВЕР, 21-го серпня, Президент Клінтон запровадив 60-денний мораторій, унеможлививши близький страйк робітників залізничної компанії "Амтрек", про який остерегла профспілка. Президент також признає спеціальну раду з трьох осіб, які сприятимуть врегулюванню конфлікту між компанією і профспілкою. Страйк м'яг спривчинити транспортні труднощі для щонайменше 500,000 мешканців передмість Нью Йорку, Чикаго, Бостону та Філадельфії. Раніше профспілка залізничних робітників відхилила пропозицію Крайової примирливої комісії щодо арбітражу і фактично взяла курс на страйк, який було перебрано розпочати до 5-го вересня. Тепер, зі запровадженням мораторію, короткого періоду перетурмування та переговорів, страйк може початися в кінці жовтня.

В "Свободі" ч. 161 і дня 22-го серпня 1997 р. в події за св. п. д-ра прав ЕВГЕНА РОСТИСЛАВА КОТИКА через мій недогляд, пропущено прамінь НАТАЛІЇ БАЗАРКО, яка жартувала на Службу Богу в пам'ять мого мужа ЕВГЕНА. Щиро перепрошую ВОЛОДИМИРА КОТИКА

Патріот...

(Закінчення зі стор. 1)

райє є зареєстрованих біля 300 журналістів, але під час пору не виходить правильно більше як 15, в тому нам відомі такі, як "Сучасність", "Весвіт", "Вітчизна", "Київ" і в інших можна зарахувати "Кур'єр Кривбасу".

— Значить не легка тепер справа видавати журнал. То ж, як ви можете втриматися саме це і в Кривому Розі?

— Ми втримуємося, бо для придбання гроша видаємо 16-сторінкову газету із рекламними і вона оплчується так, що можемо продовжувати цей журнал, хоча не, як задунали, двотижневик але місячник. "Кур'єр" пройшов різні еволюції, але тепер можемо сказати, що в ньому друкується справді культурна еліта України.

— Ви не мусите не і згадувати, бачу по авторах цих двох чисел та по їх змісті, що може він задовольнити найбільш вибагливого читача. Бачу також, що поширюєте його досліпно по цілому світі.

— Так, за добрим змістом ми пильно шукаємо. Ось друкували цілий роман Іванчука, лише число видаємо постійно драматургії, друкуємо Валерія Шевчука, Оксану Забужко, Володимира Діброва.

— Завважаю у змісті великий відділ "витоків", а в тому імена Спиридона Черкасенка, Володимира Винниченка, Івана Дзюби. Чи так це постійно?

— А погляньте ще на нашу "Книгопалатору" на кінці "Кур'єра", там ми подаємо короткі інформації про нові видання та це із відбиткою обкладинки. Але в мене найважливіше завдання —

вносити на світло денне все, що діється на культурному відтинку в Кривому Розі. Сьогоднішні покоління так мало знає про це. Тому я випустив книжку п. з. "Незаймані".

Минулого року, перебуваючи в Урбані, Ілл. на конференції устаткував мій про культурну, заштатність "Криворог", його "глибоку, безнадійну провинційність".

З такою ціллю виїхав і друга збірка в 1995 році "Друга новеліра Карла Фаберже". І тут я дорого пошукув знайомлю читачів з цікавою постанткою класика чужою літературі Мішлі Сеселя, дала якого була пов'язана сильно із Криворіжжям, про поворот в Україну Миколи Вороного, про трагічну долю Володимира Мухіна. Все це люди пов'язані із Кривим Рогом і ці книжки дають хоча і скромний, але сильний доказ, що є багата культурні традиції гірничо-копального краю, що і тут були письменники, поети, літературознавці. Ох, мій мій книжки призначені для широкого кола читачів, а зокрема для учителів, учнів на те, щоб впізнали свій край.

— Справді не дивно, що Іван Дзюба писав до нас: "Ви робите велику подвигищну справу. Багатою українцям слід би почитати у вас розуміння та любові до України!" — а ми можемо лише слухати це, що розказуєте, повторити ці слова! Не належить хіба до нечисленних таких патріотів Криворог.

— Тепер здається, так

Сироти з Миколаєм просять допомоги

(Закінчення зі стор. 2)

ти сирітський ансамбль потребує фондів на придбання музичних інструментів, костюмів і апарату озвучення.

Шановні добродії Українського Народного Союзу, будемо просити

молитвами Бога, щоб ви допомогли нам. Завчасно будемо дуже вдячні вам.

З великою повагою до вас мити ансамблю і директору Центру Відродження Національної Культури Півдня України Галина Антоненко.

В лист вкладаю знім-ко ансамблю і даю свої рекавізти.

Розрахунковий рахунок: а.р. Миколаївському ф.р. Першого Українського Міжнародного Банку, МФО: 326126, КОД: 24779494.

Ансамбль сиріт "Святий-зілля" з керівником Г. Антоненко (зліва).

З великим смутком повідомляємо, що 23-го серпня 1997 р. після тяжкої недуги відійшов у вічність на 81-му році життя наш найдорожчий МУЖ, ТАТО І ДІДУСЬ

сл. п.

ЙОСИФ ІВАНІВ

нар. 27-го грудня 1915 р., ветеран американської армії, брав участь в далеко-східній і тихо-океанській боєх під час Другої світової війни, літником, викладачем військової авіації, членом Дослідного Інституту Гарвардського Університету, фундатор українських видань, член і дорадник Головної Екзекутивної Ради Конфедеративної України, активний діяч української громади на Лонг Айленд в Нью Йорку і на Флориді.

ПАНАХИДА — віаторок 26-го серпня 1997 року о год. 7-й веч. в похоронному закладі Farley Funeral Home (5900 Biscayne Dr., North Port, FL., tel. (941) 426-2880).

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбуваються у середу 27-го серпня 1997 р. о год. 9-й ранку в церкві св. Андія в Норт Порт і далі на цвинтарі Venice Memorial Cemetery.

У глибокому смутку: дружина — АННА, донька — ЛІЛА ДЖОНС з мужем РОЕМ і дітьми — ОЛЕКСАНДРОМ, ХРИСТОФОРОМ і МІКОЛОЮ, донька — ГАЛІНА ТІПЕНІ з мужем МАРКОМ і дітьми АМАНДОМ і СІНТІОЮ та близькі і дальша родина в США.

Просимо друзів і знайомих про молитви за спокій душі покійного. Замість квітів просимо складати пожертви на допомогу дітям — жертвам чорнобильської аварії.

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в п'ятницю 18-го липня 1997 р. в Пармі, Огайо після короткої, важкої недуги відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБУНІА І ПРАБАБУНІА

бл. п.

КАТЕРИНА КОСТРИК

вдова по св. п. Василієві Кострику нар. 17-го березня 1915 р. в селі Бонівичі, пов. Добровільсь.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбуваються у віаторок 22-го липня 1997 р. в катедрі св. Іоасафа, а після на місцевий цвинтар св. ап. Петра і Павла

Залишилися у глибокому смутку: донька — ЛЮБА ДАРМОХВАЛІ з мужем МІХАЙЛОМ та дітьми ІРИНОЮ ПЕТИЮ з мужем ГІЕНОМ та дітьми РАСКОМ і АНДРИКОМ, ХРИСТИНОЮ ТЕРПІЛЮ з мужем д-ром МАРКОМ та дітьми АНДРИКОМ, ТАНОЮ і МІКОЛОЮ — ЛЕСЮ РІЛ з мужем ІВАНОМ і дітьми ІВАНОМ і АНТОНОМ — МАРІО РІНГАЙЗЕН з мужем БЕЙНОМ — ІРИНУ СОБАР з мужем АНТОНОМ і дітьми ВАХІНОМ, ЛАРІСКОЮ і ТАМАРОЮ — МАРІКА НАГАСВІСЬКА вдова по св. п. д-рові ОЛЕГОВІ НАГАСВІСЬКОМУ і дітьми МАРКОМ і ЗІДІОРОЮ — НЕСТОРА з дружиною НІНОЮ і дітьми НАПЕЛЕЮ, МЕЛАНІОЮ і МАКСИМОМ — ГЕНЯ ВАБІЛІ з мужем ІВАНОМ і дітьми НІКОЛ і ЛЕСЕЮ

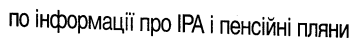
УВАГА!

Пригадується, що

Посмертні оголошення

до поміщення в щоденнику "СВОБОДА"

приймаються тільки до години 8:30 ранку, якщо родина бажає їх мати надрукованими того самого дня. Для вашої вигоди подаємо число факсу (201) 451-5486, який працює 24 години. В 40-й день смерті оголошень телефонічно не приймається. ВІДПІЛ ОГОЛОШЕНЬ

UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555